

číslo 3/2023

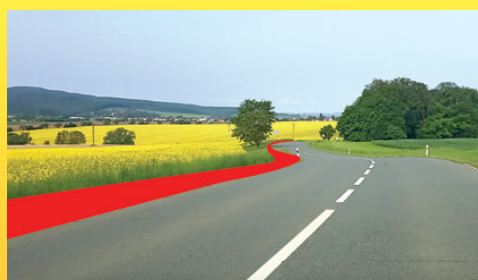
červen–červenec

ročník LXXIV

vydává Obec Lukov

Zlínský kraj

Lukovský zpravodaj

Cyklostezka Lukov–Fryšták

Pozvánky na letní kulturní akce

Kronika SDH Lukov

www.lukov.cz

www.lukov.mobilnirozhlas.cz

www.lukov.cz

DOBROVOLNÍCI POSTAVILI MÁJKU V AREÁLU SK LUKOV

(30. 4. 2023)

Více fotografií na: www.lukov.cz

MATEŘSKÁ ŠKOLA LUKOV VE FOTOGRAFIÍCH *více na str. 14*

Mateřská škola
LUKOV
PRÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

Vážení spoluobčané, dovolte, abych vás informoval o aktuálním dění v naší obci.

V průběhu léta se můžete těšit na spoustu kulturních akcí. Uskuteční se „Slavnost v houští“, benefiční koncert „V neděli pro Anděla“, hudební zábava s Akcenty, letní kino v areálu SK Lukov a další.

Na začátku května byla zahájena výstavba specializovaných učeben v Základní škole Lukov. Realizace způsobí zvýšený pohyb techniky v okolí ZŠ a také některá omezení. V průběhu stavby dojde k dočasnému uzavření spojovacího chodníku mezi volnočasovým centrem (tělocvičnou) a hlavní komunikací přes Lukov. Dále byly vybudovány dva dočasné přechody pro chodce, před obecním úřadem a poblíž autobusové zastávky ve východní části obce. Prosím všechny občany o obezřetnost při pohybu na těchto přechodech, než bude nová úprava provozu dostatečně zažitá mezi řidiči.

Na spadnutí je rovněž start dalšího velkého projektu, který se delší dobu připravuje. Finalizujeme výběrové řízení na dodavatele stavby cyklostezky Lukov – Fryšták. Předpoklad je, že samotná výstavba bude zahájena na přelomu června a července.

O průběhu těchto velkých projektů budete průběžně informováni v Lukovském zpravodaji.

Dále také pokračujeme v postupné úpravě obecní zeleně ve vybraných lokalitách.

Z důvodu nedostatečné kapacity parkovacích stání v okolí budovy obecního úřadu a mateřské školy rozšiřujeme parkoviště v rámci přilehlého prostranství. Nově by zde mělo vzniknout cca 18 parkovacích míst.

Od května mají občané Lukova a návštěvníci naší obce možnost využít dopravy sdílenými jízdními koly. Tato služba navazuje na projekt sdílených kol ve Zlíně, kde již funguje několikátým rokem. Možnost vyzvednutí a vrácení kola je v blízkosti Pizzerie U Ledňáčka. Nejbližší odstavné místo na území města Zlína je před zoologickou zahradou a dále směrem k centru města Zlína. V případě zájmu o využití této služby, je bezplatné zapůjčení jízdního kola na 30 minut, pokud je jízda započata nebo ukončena ve stanici Lukov.

Závěrem bych vám rád popřál příjemné prožití letních měsíců, spoustu krásných zážitků z letních cest a bezpečné návraty zpět domů.

Tomáš Kulenda, místostarosta

15. 5. 2023, Základní škola Lukov

KRÁTKÉ ZPRÁVY

NOVÉ WC S KOTELNOU NA HRADĚ LUKOVĚ

Během měsíce května byly u Domu Rudolfa Matouše na hradě Lukově instalovány nové veřejné záchody spolu s kotelnou pro tento objekt. Nyní probíhají dokončovací práce, aby zde mohly sloužit široké veřejnosti a přispět k vylepšení zázemí na tomto turisticky velmi oblíbeném místě.

MUNIPOLIS MOBILNÍ ROZHLAS

Jak začít používat aplikaci Mobilní Rozhlas:

1. Stáhněte si aplikaci pro Android nebo iOS a nainstalujte ji.
2. Otevřete aplikaci a vyberte naši obec.
3. Zadejte své telefonní číslo, aby bylo možné Váš kontakt přiřadit k aplikaci.
4. Můžete začít využívat všechny funkce v aplikaci.

Registraci i odkazy na mobilní aplikaci **MUNIPOLIS – Mobilní rozhlas** naleznete zde:

www.lukov.mobilnirozhlas.cz

VÝPIS Z USNESENÍ

4. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE LUKOV

konaného dne 19. 4. 2023

Zastupitelstvo obce Lukov, v souladu s ustanovením § 84 Zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů:

• 40/2023

ZO bere na vědomí informace o postupu realizace projektu „ZŠ Lukov – výstavba specializovaných učeben“, a s tím související stěhování žáků Základní školy Lukov do náhradních prostor v hotelu Tuskulum.

• 41/2023

ZO bere na vědomí vypsání výběrového řízení na realizaci projektu „Cyklistická stezka Lukov – Fryšták“, kdy jednotlivé nabídky by měly být předloženy do 11. 5. 2023.

V Lukově dne 19. 4. 2023

Michal Teplý, starosta
Bc. Tomáš Kulenda, místostarosta

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY OBCE LUKOV

Rada obce se schází pravidelně každých čtrnáct dnů, vždy ve středu v 15.00–19.00 hod. Dle zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, je jednání rady obce neveřejné. Avšak naším zájmem je informovat obyvatele Lukova o všem podstatném, co Rada obce Lukov projednává. Proto jsem zde vybral nejdůležitější body, které byly řešeny.

Od posledního vydání Lukovského zpravodaje proběhla 3 jednání RO (21. 3., 5. 4 a 26. 4. 2023).

- RO ukládá technické komisi zpracování návrhu na systémové řešení prodeje, odkupu a případných směn obecních pozemků, vzniklých při obnově katastrálního operátu a jejich následné možnosti prodeje, odkupu či směně, případně pronájmu v termínu do 17. 5. 2023.

- RO bere na vědomí informace k Úvěrové smlouvě (registračního číslo 99039867415) na 70 mil. Kč, jako zajištění financování projektu „ZŠ Lukov – výstavba specializovaných učeben“ a následného podpisu Smlouvy o dílo se společností MANAG, a.s.

- RO bere na vědomí informaci schválení dotace formou Rozhodnutí o poskytnutí dotace na projekt „CYKLISTICKÁ STEZKA LUKOV–FRYŠTÁK“, kdy celková výše dotace činí 85 % z uznatelných nákladů, což je 36.568.092,38 Kč, včetně DPH.

- RO schvaluje zakoupení svíslého dopravního značení na označení dvou dočasných přechodů pro chodce od společnosti Výdoz s.r.o. a vodorovné dopravní značení žlutou páskou od společnosti NVB Line s.r.o.

- RO schvaluje realizaci projektu „TOULAVÝ BIOGRAF“ v Lukově, který zahrnuje mobilní letní kino pro občany Lukova v termínu 26. 8. – 28. 8. 2023 (sobota, neděle, pondělí, úterý), kdy se budou promítat 4 celovečerní filmy ve sportovním areálu.
- RO schvaluje výsadbu nových květnatých a trvalkových záhonů v místě průmyslové zóny Lukov o výměře cca 1040 m².
- RO schvaluje uspořádání divadelního představení „operetky“ pro občany obce Lukov v budově Domova pro seniory Lukov.
- RO bere na vědomí informace ke stěhování školy do hotelu Tuskulum v termínu od 25. 4. do 28. 4. 2023. Stěhování bude probíhat dle dohodnutého harmonogramu školy, ve spolupráci s žáky, zaměstnanci obce a dobrovolníky. Samotné zahájení výstavby ŽS, formou předání staveniště, je plánováno na 4. 5. 2023.
- RO bere na vědomí informaci starosty o ukončení praxe obvodního lékaře MUDr. Minaříka k datu 31. 5. 2023.
- RO obce schvaluje provedení nutné rekonstrukce ordinace a čekárny v budově VÚB, která zahrnuje výměnu starých dřevěných oken za plastová, drobné zednické a malířské práce.
- RO schvaluje pro Svaz skautů a skautek ČR (oddíl 8. a 9. Lukov) finanční příspěvek na rok 2023 na skautskou činnost a vzdělávání.
- RO schvaluje přeložení veřejného osvětlení v ulici Hradská II., v důsledku demontáže nadzemního vedení NN v této ulici a následné položení nových kabelů pro VO firmou ELMO a.s.

Pokud bude mít někdo zájem o podrobnější informace, nejen k těmto bodům, velmi rád je zodpovím.

Michal Teplý
Kontakt: starosta@lukov.cz

**BENEFIČNÍ
UTKÁNÍ**

*Petra
Marušáka*

Hřiště Lukov

1. 7. 2023 od 17.00 hod.

Spolek přátel hradu Lukova
a Římskokatolická farnost Lukov
vás zvou na

**Svatojánskou
mši**

v pátek 23. června 2023 ve 20.00 hod.
v kapli sv. Jana Křtitele na hradě Lukově

www.hradlukov.cz

CYKLOSTEZKA LUKOV – FRYŠTÁK

V tomto roce připravujeme ještě jeden velký investiční projekt, a to stavbu Cyklistické stezky Lukov – Fryšták. Jak jsme již informovali, získali jsme na ni dotaci ve výši 85 % nákladů, proto jsme zahájili výběrové řízení na realizaci již 12. 4. 2023.

Vzhledem k velkému množství dotazů ze strany zájemců o tuto zakázku, jsme několikrát museli posunout termín pro odevzdání nabídek. V tuto chvíli je termín stanoven na 19. 6. 2023, ale může se ješ-

tě změnit. Jakmile bude výběrové řízení dokončeno, chceme co nejdříve zahájit výstavbu cyklostezky, která by měla probíhat 1 rok. Tedy pokud se začne se stavbou skutečně někdy v červenci, další

prázdniny se již po nové cyklostezce projedeme. V dalším vydání zpravodaje už snad budou známy přesnější termíny.

Michal Teplý, starosta

NEXT BIKE KOLA NA VYPŮJČENÍ

Jak jsme již krátce informovali v minulém čísle zpravodaje, uzavřeli jsme roční smlouvu se společností NextBike, která provozuje půjčování kol.

Již od května je najdete před Domovem pro seniory u Pizzerie U Ledňáčka, kde si je můžete zapůjčit na 30 min. zdarma. Veškeré podrobnosti, jak si kolo zapůjčit, a jaká jsou pravidla jeho užívání, najdete na webu:

www.nextbikeczech.com

Jsem přesvědčen, že i tato možnost přispěje k lepšímu a zdravějšímu spojení s nedalekým městem Zlínem.

Michal Teplý, starosta

HOSTÝNSKÉ VRCHY A VALAŠSKO CYKLOBUSEM

Od konce dubna mohou cyklisté vyrazit s jízdními koly do hor Zlínského kraje. Cyklobusy zavezou cestující do Hostýnských vrchů, do Beskyd a do Vsetínských vrchů. V červnu pak přibude i nová linka, která propojí Zlín se Vsetínem.

„Dvě základní trasy cyklobusů budou fungovat podobně jako v loňském roce. Jde jednak o cyklobus Zlín – Troják – Tesák – Bystřice pod Hostýnem, jednak o linku Vsetín – Velké Karlovice – Pustevny. Obě budou jezdit o víkendech a volných dnech od 29. dubna až do 1. října,“ uvádí jednatel společnosti Koordinátor veřejné dopravy Zlínského kraje (KOVED) Martin Štětkář. O letních prázdninách až do 1. září budou cyklobusy jezdit i v pracovních dnech: ze Zlína přes Hostýnské vrchy do Bystřice pod Hostýnem stejnou trasou jako o víkendech, cyklobus ze Vsetína pojedí ve všední dny přes Velké Karlovice na Bumbálku a následně přes Velké Karlovice a Hutisko-Solanec do Rožnova pod Radhoštěm, odkud se odpoledne přes Dušnou vrátí do Vsetína.

„Jako novinku jsme na tuto sezónu připravili cyklobusové spojení Zlín – Vsetín, které bude fungovat o víkendech od 11. června do 1. října. Zájemci ze Zlínska se díky němu dostanou ráno na Valašsko,“ připomíná dále Martin Štětkář. Je samozřejmě možné využít během dne více cyklobusů, případně si vzít kolo do vlaku, třeba v úseku mezi

Vsetínem a Velkými Karlovicemi nebo kdekoliv jinde.

Na Valašsko budou v sezóně zajiždět i cyklobusy z jiných krajů. Například z Moravskoslezského kraje lze využít cyklobus Nový Jičín – Příbor – Kopřivnice – Rožnov pod Radhoštěm – Pustevny/

Bumbálka, směrem z Olomouckého kraje by měl jezdit cyklobus na trase Přerov – Valašské Meziříčí – Bumbálka.

Podrobné informace včetně jízdních řádů budou po celou sezónu k dispozici na webových stránkách: www.idzk.cz/cyklobusy

Jízdní řády a další užitečné tipy najdete v brožurce, která je ke stažení na: www.lukov.cz/aktuality/cyklobusy-2023

JAK POZNAMENALA 1. SVĚTOVÁ VÁLKA LUKOV?

Letos si připomínáme 105. výročí od konce I. světové války a od vzniku Československa. Jak tyto události probíhaly v Lukově a jeho okolí? Záznamů není mnoho, ale přesto, jako téměř vždy, nalézám nejcennější zápisy z pera kronikáře Rudolfa Matouše. Ten svůj zápis vytvořil v roce 1968, jako vzpomínku na konec války před 50 lety. Čerpal z vyprávění pamětníků, frontových vojáků, ale také zběhů.

Válka už trvala čtyři roky. Všude bylo znát její tíživé důsledky. Nedostatek, nemoci, únava, strach a nejistota byly průvodními jevy posledního roku války. Lidé si uvědomovali, že další prodlužování války, pro Rakousko již beztak prohrané, je zbytečné a nesmyslné. Události na frontách byly toho neklamným důkazem. Takové asi bylo mínění v jednotlivých domácnostech i vojáků v zázemí nebo na frontách na sklonku válečných let.

Mnozí vojáci, kteří se dostali domů na dovolenou, se již nevrátili ke svým útvarům. Mnozí od svých pluků zbíhali, často za dramatických okolností, o nichž po válce rádi vypravovali. Tito odbojníci se od minulého léta skrývali v okolních leších. Tam se sdružili v menší nebo větší skupiny, které se organizovaly polovojensky podle příslušnosti k jednotlivým obcím. Takovýchto skupin od roku 1917 stále přibývalo. Protože jediným bezpečným místem úkrytu frontových zběhů před slídícími zraky polních četníků byl les, dostalo se jim názvu zelené kádr.

V rozlehlých a mnohde nepřístupných leších od Lukova po Ondřejovsko a po Hostýn a na východ až k Třem kameňům, hranici tří sousedních panství, skrývaly se skupiny dezertérů. Přespávali v opuštěných srubech dřevorubců, v pasekářských chalupách nebo ve skrýších pod převíslými skalami, které maskovali chvojím. Hůř na tom byli zběhové v zimě na rozhraní let 1917–1918. Tu jim nezbyvalo nic jiného, než se stáhnout do dědin, do svých domovů. Ochranu a přístřeší nacházeli také u svých příbuzných v jiných vesnicích než svých domovských. Nechtěli ohrozit své rodiny svou přítomností doma. Všude ve vesnicích však byli na dosah slídivosti četníků. Tyto zimní měsíce a zvláště zimní noci byly pro dezertéry neklidné a nebezpečné. Nejednou se stalo, že poklici odpočinku vyrušily

úderý pařeb četnických pušek na dveře stavení. Tu nezbylo zběhům nic jiného, než utéci zadem do zahrad a ploužít se sněhem přes pole až k lesu a tam vyčkat, dokud nebezpečí nemine.

Dezertéři žili v ustavičném strachu, že budou dopadeni. Málokterá noc minula klidně. A bezpečných dní bylo poskrovnu. Zvečera bylo podezřelé i pouhé vrznutí vrátek nebo kroky na náspě. Ale časem přivykli. Odvážili se chodit po dvoře, pomáhali domácím při práci, v lese rubali dřevo nebo opravovali poškozené zemědělské nářadí, které neměl hospodář v rukou po celou dobu války.

Pronásledování se však nikdo z vojenských zběhů nevyhnul. Četníci patrolovali po celém okolí, často s četnickými posilami ze sousedních obvodů. Pročesávali lesy a hledali na půdách, v senících, stodolách a jiných místech, kde by se mohli utečenci skrývat. Mnozí byli schytáni a eskortováni do Uherského Hradiště. V deníku četnické stanice v Lukově, je z této doby zaznamenáno: „V únoru byl zatčen pro zběhnutí Jan Mikl, v březnu Josef Michálek, v dubnu Josef Košař a Eduard Kolaja. Josef Michálek je nejvyšší násilný zběh. V červenci byl zatčen Bruno Perútka a v říjnu František Smetana.“

K zatčení došlo obyčejně v noci, když byli dezertéři překvapeni ve spánku ve svých úkrytech. Některým eskortovaným se podařilo i z takovéto situace vyvázat. Objevili se opět doma k údivu domácích i svých druhů ze zelených kádrů.

Všem šlo o jediné. Vyčkat v bezpečí těch několik měsíců nebo snad už jenom týdnů, které je dělily od konce války. I když hrozilo zběhům nebezpečí, že v případě zatčení budou popraveni,

cítili se bezpečnějšími pod praporem zelených kádrů, než v zákopech na frontách. Skoro všichni, kteří se rozhodli pro návrat ke svým útvarům, na to doplatili. Doplatil na to i kronikářův otec Emanuel Matouš, který byl v létě r. 1918 ve spojení s želechovskou skupinou. Rozhodl se však pro návrat na italskou frontu. A tam zanedlouho padl v ofenzívě na Piavě.

Jeden z dezertérů musel zaplatit za ostatní své druhy svým životem. Stalo se to 20. července. Snad náhodou, mnozí však tvrdí, že na udání, střetli se v lese velitel četnické stanice vachmajstr Jaroslav Král a jeho zástupce Josef Neplech se štípským dezertérem Stanislavem Jemelkou, rolnickým synem. Ten právě pomáhal svému sousedovi při dopravě dříví z lesa. Ani ne v půli cesty mezi pilou a Kamenným mostem za Lukovem vystoupili náhle oba četníci z lesa. Když je Jemelka spatřil, rozběhl se a utíkal dolů do lesa. Byl vyzván, aby zůstal stát. Jemelka této výzvy neuposlechl a utíkal dále. Padly dva výstřely. Pronásledovaný byl zasažen do hlavy a na místě zabit. Tuto tragédii připomíná skromný svatý obrázek připevněný na staré jedli u cesty (pozn. red.: jedle, ani obrázek již v současné době neexistují). Ve válečném deníku četnické stanice je zápis tohoto smutného případu uzavřen takto: „Tato událost vyvolala v obyvatelstvu velké rozčilení. Nepokoje ale dosud netřeba očekávat.“

Nenávist veřejnosti se nyní neprojevovala jen proti pachatelům tohoto násilného činu, ale proti všemu, co právě rakouské četnictvo představovalo, proti režimu, proti všemu útlaču a bezpráví. Lidem nevymizel z mysli případ Veroniky Ernestové, kterou postihla rakouská perzekuce. Byla po čtyři měsíce vězněna na Špilberku, zatímco jejích pět synů bylo na frontě. Žádné zprávy o ní domů

nepřicházely. Všichni si mysleli, že ji postihl nejhorší osud. Když se pak vrátila, byla jako vyměněná. Pryč byla všechna její energie. Byla uzavřená a zádumčivá. Zadostiučiněním pro ni bylo, že se dočkala konce Rakouska, naší svobody a samostatnosti. Občané v ní ctili statečnou ženu, která prošla útrapami rakouského žalářování.

Dezertéři po tragické události se štipským Jemelkou, dosud jen nedokonale ozbrojení, začali si opatřovat spolehlivější zbraně a větší zásoby munice. Mnozí měli schované zbraně, které propašovali z fronty. Mezi dezertéry byli však i takoví, kterým posloužila i leccaká lovecká zbraň – i když zastaralá, ale přece jen zbraň. Od té doby se četníci neodvažovali do lesa. Neměli odvahu proti zběhům násilně vystoupit. A večer je vůbec nebylo vidět na obchůzkách. Večery se staly pro dezertéry bezpečnými. Volně a bez obav přicházeli i mezi sousedy do hospody, kde byli častováni a kde se mluvilo o současné situaci na frontách i doma. Četníci byli nakonec bezmocní. Na každém kroku sledování a stopování. Utvořily se hlídky nejen z dezertérů, ale i z řad obyvatelstva, žen a mládeže. O každém pohybu četníků a nakonec o každém jejich záměru se vědělo. Všechny tyto události doma a také zprávy, které přicházely ze všech stran, daly tušit, že konec války je nedaleko.

Od úst k ústům se šířily zprávy, jak je v Praze a že byl vytvořen tajný spolek doma i za hranicemi, který pracuje pro naše osvobození. Probleskovaly zprávy o našich legiích a mluvilo se o českém státě, který bude vybudován na troskách Rakouska. To vše vědělo jen málo lidí, spíš se jen něco tušilo.

Zanedlouho však padlo rozhodnutí. Zpráva o státním převratu přišla do naší obce 29. října 1918 ráno. V záznamech lukovské četnické stanice ze dne 29. října 1918 stojí: „Od Národního výboru z Prahy došel telegram o prohlášení samostatnosti československého státu.“ Četníci patrně napřed informovali starostu. Veřejnost vyloučili z pochopitelných důvodů. Tuto novinu však přinesli také vojáci, kteří se rozutekli ze svých posádek a pospíchali domů. První se vrátil Albert Žakovský, pozdější lukovský starosta, který sloužil jako proviantní poddůstojník v kroměřížské po-

sádce. Vypravoval: „Když jsem se blížil od Fryštáku k Lukovu, poznal jsem, že se u nás o státním převratu ještě neví. Ptal jsem se lidí, které jsem potkával, zda vědí, že je konec války a že máme republiku. Zanedlouho nato se celá obec dověděla o konci války a našem osvobození. Lidé nechávali práce a rozmlouvali o tom, co se dovídali ze zpráv, které přicházely ze všech stran od lidí, kteří se vraceli domů z blízka i daleka. Největší radost byla z konce války, že je konec bídy, nejistoty a strádání, že už nikdo nepůjde na vojnu. A ti, kteří ještě doma nejsou, že se snad brzy vrátí. Mnoho bylo takových, kteří nechtěli věřit, že máme vlastní stát, že máme samostatnost a svobodu. Slyšeli stále mnoho nového, neznámého a přece hodného úvah. Prožívali slavnou dobu. Zdálo se jim, že se jich vše dotýká, že se jedná o každého z nich. Všichni byli vzrušeni, rozradostněni a šťastni.

Hned druhého dne z rána, když se roznesla po Lukově zpráva o naší samostatnosti, nadšenci strhli z četnické stanice, z pošty a trafiky státní znaky s rakouským orlem. Byly to žluté oválné plechové tabule, na nichž byl černý dvojhlavý orel, symbol rakouské monarchie. Na škole a na obecním hostinci se objevily první červenobílé prapory. Také okna některých chalup byla vyzdobena doma vyrobenými praporky nebo obrázky. Vojáci, kteří se vraceli každého dne z nejbližších posádek nebo lazaretů, ještě v uniformách, měli na čepicích místo orlíků stužky v národních barvách. Všichni se scházeli, vypravovali si své zážitky z poslední doby a zpívali. Nejoblíbenější písní byla píseň „Když jsem mašíroval ku hranici, měl jsem bílý kvítek za čepicí...“ Zanedlouho, spolu s vojáky, ji zpíval kde kdo, i děti. Byla velká poptávka po novinách, zvláště po zvláštních vydáních novin. Každý chtěl číst a dovědět se o nejnovějších událostech. O tom, jak jsme dosáhli samostatnosti, kdo pro ni pracoval a usiloval. Všechno, co lidé četli, bylo zvláštní a hrdinské. Těžko se orientovali. Byli opojeni, překvapeni i zmateni.

Národní uvědomění našich prostých lidí se povznoslo

jako nikdy před tím. Na kabáty si připínali stužky v národních barvách a odznaky s vyobrazením prezidenta Masaryka a amerického prezidenta Wilsona. Mezi lidem se rozšiřovaly Národní čítanky, v nichž si znovu a znovu četli o našich národních velikánech, o slavných dobách našeho národa i o jeho třistaleté porobě a utlačovateli našeho lidu. Když jsem se vyptával mnohých účastníků těch časů, jak na ně působila zpráva o našem osvobození, vypravovali mi skoro všichni stejně. V prvních okamžicích nikdo nechtěl věřit, že už je konec války. „Byli jsme válkou otupělí, mysleli jsme, že ani neskončí. A že máme samostatný stát, teprve jsme nemohli věřit. Když jsme se pak vzpamatovali, radovali jsme se, jako už dlouhá léta ne. A bylo nám také do pláče. To radostí. Vždycky nás dojaly tóny naší národní hymny „Kde domov můj?...“ Cítili jsme se najednou navzájem bratry a sestrami, zapomněli jsme na neshody a byli jsme šťastni, i když jsme si uvědomili, jak draze jsme své svobody nabyli.“

U příležitosti prohlášení československé republiky byly konány služby boží, jichž se účastnily korporativně místní spolky, především Čtenářský spolek, jak se o tom dovídáme z jeho jednatelské knihy. Farář Heroudek do farní kroniky zapsal o státním převratu jen málo: „...byly oslavy, řeči a přednášky na všech stranách v městech i na vesnicích. Všechny strany politické i nepolitické držely se svorně pospolu.“ Jenom tolik farní kronika. Okázalých oslav v popřevratové době nebylo. Každý se těšil ve

Tomáš Garrigue Masaryk při příjezdu do Prahy z exilu

svém srdci. Mnoho vojáků ještě nebylo doma. Mnoho jich bylo nezvěstných. Je sice pravda, že vlaky jezdily nepravidelně a cesta z bojišť byla zdoluhavá, přesto na některé vojáky se čekalo dlouho a na mnohé i marně.

Počátkem listopadu přišli do Lukova zástupci Národního výboru z Holešova, aby spolu se starostou obce Antonínem Uhříkem zajistili na četnické stanici všechna akta z válečných let. Deputaci vedl František Mlýnek, ředitel školy ve Fryštáku. Na stanici bylo sepsáno toto prohlášení: „Podepsaní s dorozuměním okresního Národního výboru v Holešově se dostavili dne 6. listopadu 1918 na četnickou stanici v Lukově a dorozuměli se s velitelem stanice Josefem Havránkem v tom smyslu, aby úřední akta z let 1914, 1915, 1916, 1917 a část roku 1918 byla zapečetěna až do vyřízení Národního výboru v Brně. To za tím účelem, aby akta nemohla být zničena. Pan strážmistr ochotně vyhověl a zavázal se čestným slovem, že nedopustí, aby se něco z akt ztratilo a že vyčká nařízení Národního výboru. V Lukově 6. listopadu 1918. Podepsaní: Fr. Mlýnek, ředitel školy ve Fryštáku, Frant. Černošek, učitel ve Fryštáku, Antonín Uhřík, starosta, Fr. Kytlica, náčelník Sokola, Fryšták, Jan

Lang, Dušan Mlýnek.“ Trvalo to dlouho, než se život obce vpravil do normálních mírových kolejí. Důsledky světové války, její revoluční výdobytky se obrazy i v našich místních poměrech. Vysloužili vojáci dlouho marně hledali pracovní příležitost. Drobní zemědělci se chtěli podílet na pozemkové reformě, která postihla i pozemky bývalého hraběte. Nyní již jen velkostatkáře Fr. Seilerna. Největší pozemkový celek severně od silnice ke Kašavě, co do bonity ne právě nejlepší, byl rozparcelován a dostal případný název „Bolševicko“. Doklad, že naši lidé byli obeznámeni s poměry v poválečném Rusku a že jim byly známy metody a prostředky, jak řešit tíživou situaci domkářů a bezzemků při uspokojování jejich potřeby – získat pro sebe kousek půdy.

Demobilizovaní vojáci z Lukova v počtu asi čtyřiceti mužů dovolili si dosud nebývalou opovážlivost, vypravit se se svými požadavky na zámek Lešnou. V neděli, na lukovské hody, shromáždili se demobilizovaní vojáci před pivovarem pod vedením nejstaršího poddůstojníka, četaře Františka Páleníčka. V semknutém útvaru, v šedých rakouských uniformách, vpochoďovala četa vysloužilých vojáků, mladých i sta-

rých, na zámecké nádvoří, před hlavní vchod. Dali se ohlásit hraběti ne jako ponížení prosebníci, ale jako členové deputace, která klade požadavky. Sice jen skrovné požadavky, ale přece. Hraběti, který je vyslechl s patrnou nechuťí jako buřiče, nezbyvalo nic jiného, než vyhovět. Mluvčí deputace četař Páleníček oznámil, že demobilizovaní vojáci trpí nedostatkem, ačkoli by si zasloužili po frontových útrapách plný stůl. Proto očekávají, že hrabě uzná jejich obět a přispěje přiměřeně k příležitosti oslavy konce války a znovunabytí naší svobody. Žádali čtyři bečky vína a čtyři berany. Trochu málo k takové příležitosti jako byl konec vojny a oslava shledání frontových vojáků. Hrabě je pak odkázal na ředitele panství Fleischera. Ten splnil požadavky deputace až na to, že polovinu množství vína změnil na dvojnásobné množství piva z holešovského pivovaru. Členové této deputace se dlouhá léta vychloubali, jak je musel hrabě přijmout a jak musel jejich požadavkům namísto vyhovět. Vzpomínali, že k mírové oslavě, kterou organizovali, přispěli i sedláci, kteří nebyli ve válce, jinými potravinami – uzeným masem, špekem a chlebem. Na tyto hody v roce 1918 se dlouho vzpomínalo.

Zaznamenal: Rudolf Matouš, připravil: ML

TOULAVÝ BIOGRAF LETNÍ KINO

26.–29. 8. – areál SK Lukov

► *Princezna zakletá v čase 2*

► *Tři mušketýři: D'Artagnan*

vstupné
DOBROVOLNÉ

► *Bud' chlap!*

► *Prání k narozeninám*

Podrobnější informace, včetně časů promítání, naleznete v srpnu na www.lukov.cz.

HRAJEME ZA KAŽDÉHO POČASÍ, DEKY S SEBOU. Vybrané vstupné bude použito na dobročinné účely.

PhDr. FRANTIŠEK PAVLÍČEK A JEHO DÍLO

Jeden z nejvýznamnějších českých filmových a televizních scenáristů, autor rozhlasových i divadelních her. Narodil se v moravské obci Lukov v rodině zedníka a chalupníka. Po maturitě na reálném gymnáziu v Holešově, kde ho jeho otec po dlouhém přemlouvání nechal studovat, byl v roce 1943 totálně nasazen a zaměstnán v polehí Lukov jako lesní dělník. Po druhé světové válce vystudoval Filozofickou fakultu UK, obor slovanské dějiny a estetika. Studium zakončil v roce 1952 doktorátem.

Už během studia pracuje jako dramaturg Čs. rozhlasu v Českých Budějovicích. V roce 1952 se stává hlavním redaktorem vysílání pro děti a mládež v Čs. rozhlasu v Praze. Začíná psát hry pro loutkové divadlo.

V letech 1955 až 1956 působí jako dramaturg Čs. televize, poté je zaměstnán ve Filmovém studiu Barrandov jako dramaturg a scenárista. Když na Barrandově dochází koncem 50. let k politické čistce, dostává na vybranou: buď přijmout výpověď, nebo se ujmout vedení tvůrčí skupiny filmů pro děti a mládež (což do té doby odmítal). Souhlasí za podmínek, že bude zrušena výpověď divadelnímu historikovi dr. Josefu Trägerovi a že adaptace **Markéty Lazarové** bude zařazena do výhledového plánu jeho nové skupiny (i když to není námět pro děti). V té době už je zcela ponořen do adaptování této Vančurovy prózy. Vhodného režiséra potkává v roce 1960, kdy v jeho tvůrčí skupině natáčí film **Holubice** František Vlácil. Nadšeně souhlasí, že se režie Markéty Lazarové ujme, a tak začíná několikaletá intenzivní práce dvojice Vlácil – Pavlíček na scénáři.

Mezitím natáčí Jiří Krejčík snímek **Labrynt srdce** (1961), ke kterému napsal František Pavlíček scénář podle vlastní divadelní hry. Druhou adaptací Pavlíčkova scénáře je film **Horoucí srdce** Otakara Vávry (1962), věnovaný obdivované Boženě Němcové. Po mnoha peripetiích má v roce 1967 konečně premiéru film Markéta Lazarová, který je roku 1998 v anketě filmových kritiků a publicistů vyhlášen nejvýznamnějším filmem stoleté historie české kinematografie.

Čtvrtým snímkem, k němuž František Pavlíček napsal scénář, je dětský film Věry Plívové – Šimkové **Tony, tobě přeskochilo** (1969). Je to nadlouho poslední

dílo, pod které se podepsal vlastním jménem. Po neslavném konci „pražského jara“ 1968 se totiž stává politicky nepohodlnou personou. V roce 1970 je odvolán z funkce uměleckého ředitele Divadla na Vinohradech, kterou zastával od roku 1965. Až do roku 1989 může vykonávat jen dělnické profese.

Po podpisu „Charty 77“ je spolu s Otou Ornestem, Jiřím Lederelem a Václavem Havlem zatčen, dva měsíce vězněn a v roce 1978 odsouzen za podvracení republiky na sedmáct měsíců s podmíněným odkladem na tři roky. Práce pro film, divadlo, rozhlas a televizi se však nevzdává. Jeho díla jsou realizována díky spolupracovníkům, kteří je zaštiťují svými jmény (pro film: Bohumila Zelenková, Eva Košlerová, Alena Břízová, Věra Kalábová, Miloň Čepelka, Helena Šimáčková, Věra Plívová-Šimková).

Pokračuje ve spolupráci na dětských filmech s Věrou Plívovou-Šimkovou: scénář Lišáci, myšáci a Šibeničák (1970) a námět filmu **O Sněhurce** (1972). Dětské hrdinové vystupují i v jeho dalších dvou scénářích ke snímkům **Velké trápení** (1974, podle Heleny Šmahelové) a **Ostrov stříbrných volavek** (1976, podle Ladislava Dvorského). Dětem jsou určeny také pohádky podle Boženy Němcové **Princ Bajaja** (1971) a jedna z nejúspěšnějších českých filmových pohádek **Tři oříšky pro Popelku** (1973).

František Pavlíček píše utajeně i pro televizi. Asi nejznámější z jeho televizní tvorby je velmi zdařilý dvoudílný film **Babička** podle předlohy Boženy Němcové, který režíroval v roce 1971 Antonín Moskalyk, dále pak pohádky **Měsíční kámen** (1973), **Princ Chocholouš** (1974) a **Zlaté kapradí** (1984). Po re-

Filmový plakát, který měl být určen pro německou distribuci.

voluci v roce 1989 se František Pavlíček může opět hlásit ke svému dílu a začíná být znovu veřejně činný.

V roce 1990 je jmenován ústředním ředitelem Čs. rozhlasu v Praze, odkud v roce 1992 odchází do důchodu. Na tvůrčí důchod však zdaleka nepomýšlí.

V 90. letech spolupracuje s českou televizí, zejména s režisérem Pavlem Hášou. Jejich společnými nejúspěšnějšími počiny je čtyřdílný seriál **Muž v pozadí** (1994) a televizní filmy **Sokratův podzim** (1991; pod názvem Sokratova smrt byl natočen už v roce 1969, ale nebyl nikdy odvysílán) a **Život a dílo skladatele Foltýna** (1992; adaptace vlastní dramatizace z roku 1963, podle Karla Čapky).

V roce 2001 získává od FITES Cenu Vladislava Vančury za umělecký a osobní vklad do filmové tvorby.

REALIZACE PROJEKTU

„ZŠ LUKOV – VÝSTAVBA SPECIALIZOVANÝCH UČEBEN“

BYLA ZAHÁJENA

Po dlouhých přípravách a peripetiích začalo v úterý 25. 4. 2023 velké stěhování téměř celé školy do připravených prostor hotelu Tuskulum. Dokud se opravdu nezačaly stěhovat lavice, židle, tabule a další nezbytné pomůcky, někteří z nás snad ani nevěřili, že to opravdu proběhne. Vše se během jednoho týdne opravdu povedlo a všechny nezbytné věci byly přesunuty do areálu Tuskulum.

Chtěl bych velmi poděkovat úplně všem, kteří se na tomto velkém stěhování podíleli, zejména učitelům, žákům, pracovníkům obecního úřadu, dobrovolníkům a rodinným příslušníkům našich žáků. Bylo to nesmírně náročné pro všechny. Pevně věřím, že v náhradních prostorech hotelu Tuskulum se budou žáci a také učitelé cítit dobře a zvládnou potřebnou výuku na jedničku.

Po všech formalitách bylo ve čtvrtek 4. 5. 2023 předáno staveniště firmě MANAG a.s., která vyhrála výběrové řízení na stavbu. Po tomto předání byly ihned zahájeny stavební práce. Jsou prováděny odkopy základů, aby mohlo dojít k vyztužení základových pásů mikropiloty. Tím budou zpevněny základy tak, aby celé další patro mohlo být přistaveno.

Okolo 12. 6. by mělo dojít k demontáži střešní krytiny z azbestu specializovanou firmou, která vše zajistí v souladu se stanovisky Krajské hygienické stanice Zlín.

Následně pak dojde k demontáži stropů atd. V dalším zpravodaji přinesu nové informace ze stavby.

Michal Teplý, starosta obce Lukov

ŠKOLNÍ stránky

4. vydání • příloha Lukovského upravodaje 3/2023

ŠKOLA OD KVĚTNA 2023 V TUSKULU

Když se rozhodovalo, kam se naše škola po dobu rekonstrukce školní budovy přestěhuje, bylo nakonec rozhodnuto, že to bude do Tuskula – dnes hotelu, při jeho vzniku to byl letní zámek. A tak si hned v úvodu tohoto článku můžeme dát otázku, jestli někde v naší vlasti sídlí základní škola na zámku nebo alespoň na záměcku? Odpověď není třeba hledat. Nám pro tuto chvíli stačí, že záměckými hosty – a to doslova – možná na rok, či o nějaký měsíc déle – jsme právě my: děti a učitelé naší lukovské školy, která postupně píše s vedením obce zcela novou historii ve vzdělávání dětí a žáků v Lukově. Se začátkem letošního května 2023 se škola přestěhovala ze stávající budovy školy do nově upravených prostor hotelu Tuskulum na okraji naší obce. Důvodem je zásadní rekonstrukce a rozšíření kapacitních možností původní školní budovy o druhý stupeň a odborné učebny, včetně dalšího potřebného zázemí.

Dlouho připravovaná akce proběhla nad očekávání hladce. Velice dobře zorganizované stěhování zvládli zaměstnanci školy spolu s pracovníky obce na konci dubna v rekordně krátkém čase. Ruku k dílu přiložili také naši osmáci, sedmáci a šestáci. I oni při stěhování hodně pomohli. Veliké poděkování patří v této chvíli panu starostovi Michalu Teplému, který se spolu s majitelem hotelu Tuskulum, panem Davidem Zdráhal, včas a s dostatečným předstihem dohodli na pronájmu části hotelu pro jeho dočasné užívání pro školu.

Nyní si učiníme krátký exkurz do místní historie, která je pro nás aktuálně odrazovým můstkem do budoucnosti. Dějiny lukovského panství vzhledem k celému širšímu regionu tohoto koutu jihovýchodní Moravy jsou velice zajímavé a bohaté. Tichým svědkem těchto dávno zašlých časů je gotický hrad Lukov, tyčící se hrdě nad naší obcí. Navíc v naší obci je aktivní Spolek přátel hradu Lukova v čele s panem Jiřím Holíkem. Ten místní historii začal postupně „vykresávat“ z popela a s velkým entusiasmem se vrhl do obnovy hradu a všeho, co s místní historií souvisí. Je to důležité – historie je učitelkou lidstva – a jak už víme – opakuje se... A zpopularizovat místní historii je obzvlášť záslužné. A tak jistě především místní znalci potvrdí, že pro lukovské panství bylo velkým požehnáním, když se v roce 1724 novým pánem na Lukově stal rakouský šlechtický rod

Seilern-Aspang. Ten ke konci 19. století přestěhoval své sídlo ze studeného lukovského hradu na blízkou Lešnou. Pan hrabě Karel František Seilern byl právě oním členem rodu, pod jehož vedením nadčasový a skvěle vybavený zámek stavitelé dokončili. Ve stavbě jsou zdařilým způsobem patrné prvky novorenesance, novogotiky a také novobaroška. V této chvíli se však můžeme ptát: jakou souvislost má toto povídání s naší školou? A právě teď to přijde: v rozmachu úspěšného dokončování lešenského zámku nechal pan hrabě pod lukovským hradem vystavět i libezní letní sídlo pro paní hraběnkou Saroltu, hluboce věřící a vzácnou ženu. Pro její laskavé a dobré srdce byla milovaná nejen svým manželem, ale také prostým místním lidem. Tímto záměckem „z lásky“ je právě současné sídlo naší školy – Tuskulum. Snad i paní hraběnka Sarolta Seilern má seshora radost, že její letní sídlo bude po určitý čas sloužit škole.

Je to až symbolické, jak naše škola, ve které se vzdělává budoucí generace, v této chvíli propojuje časy minulé a budoucí. Tuto skutečnost dokresluje povznášející význam latinského názvu **TUSKULUM – VLÍDNÝ DOMOV PRO KAŽDÉHO, KDO HO NAVŠTÍVÍ...**

Velikou zásluhu na současném stavu objektu má samozřejmě podnikatel pan Bořivoj Zdráhal, který v roce 2006 začal s rekonstrukcí všech budov Hotelu Tuskulum. Jeho syn v díle nadále pokračuje a my jsme rádi, že můžeme být alespoň na čas součástí této reality. Nezasíláme jistě obavy, které jsme před stěhováním školy do Tuskula měli. Je lépe nemít předem velká očekávání, nebylo by to moudré. Přesto jsme věřili, že se nám

Na tvorbě školních stránek se podíleli:

*Žáci 1. a 2. stupně Základní školy Lukov, členové školního parlamentu
a pedagogové.*

podaří školu v krátkém čase přestěhovat a připravit pro naše žáky důstojné místo pro vzdělávání. S velkou úlevou a s díky všem, kdo se přičinili, můžeme nyní konstatovat – podařilo se. A když se necháme inspirovat báječným odkazem paní hraběnky Sarolty Seilern-Aspang, věříme, že určitě v tom bude mít prsty i ona, že se nám v Tuskulu už teď líbí a „pod jejím patronátem“ a s laskavým souhlasem majitele objektu, pana Davida Zdráhala – a především také díky moudrému rozhodnutí obce, zde naši vzdělávací misi úspěšně zvládneme a v předpokládaném časovém horizontu se vrátíme zpět do nově zrekonstruované školy. Víme, že se to snadno napíše, ale celková realizace rozšíření stávajícího objektu školy je velmi složitá a nákladná. Pana starostu Teplého a další zodpovědné osoby při této stavbě bude její provedení stát jistě nemalé úsilí. Držíme palce a předem velké díky! A nejlépe bude, když si teď třeba právě s našimi páťáky o tom všem trochu spontánně povykládáme a zaznamenáme první dojmy krátce po přestěhování do Tuskula:

Adéla Krajčová: „Na rozdíl od naší staré je to tu nezvyk. Líbí se mi tady, takové je to zámecké, historické a krásné. Mají tady hezký a velký park. Jen ve třídách je méně místa než v bývalé škole. První stupeň má v první budově třídy. Druhý stupeň je vzadu. Je to tady nádherné i útulné. TUSKULU dávám 10/10.“

Dominik Chudý: „Na této nové škole se mi líbí venku krásný prostor na velkou přestávku. Ale ve třídě máme málo místa a nemůžeme chodit k jiným třídám. Ale stejně se mi tady hodně líbí a je to tu moderní. Ale když jdeme na oběd nebo do tělocviku, je to trošku dál. A když splachujeme záchody u kluků, tak na nás vystříkne voda a jsme mokří. Venku si kopem. A první a druhý stupeň je rozdělen na dvě části.“

Dominika Rychlá: „Stýská se mi po naší staré škole, která mi přirostla k srdci, a tak je mi to líto. Ale až bude škola opravená, tak to bude určitě fajn a doufám, že to tu na Tuskulu zvládneme. Jen mi hodně vadí že chodíme na obědy až dolů... Mohlo by to být i tak, jako když se rekonstruovala školka a my jsme chodili na obědy na Tuskulum. Teď by se to i hodilo. Do školy mě většinou vozí mamka v autě. A kdybych chodila pěšky, tak je to od našeho domu asi kilometr.“

Anonym: „Naše škola se bourá, a proto se musíme přestěhovat ... Momentálně se učíme na Tuskulu. + **plusy:** Když bude hezky, budeme chodit ven. Na to, abychom byli venku, je tu hodně místa, ale kvůli blběmu počasí občas nemůžeme. Někdy se venku budeme i učit. – **mínusy:** Je to tu STRAŠNĚ MALÉ a na tělák si musíme nosit oblečení...“

Karolína Šošolíková: „Líbí se mi tady, je fajn že to sem mám blíž než do staré školy. Je to tady historické, je dobré že o velké přestávce můžeme chodit ven do parku. Máme sice malou třídu, ale tady je to jedna z největších. Je fajn, že se nám učitelé snaží třídu co nejvíce zútulnit. Je škoda, že máme malou přestávku jen pět minut.“

Lucie Stanková: „Je to tady hezké, ale stýská se mi po naší staré škole. Věřím, že to na Tuskulu skvěle zvládneme, i když je to tady trochu malé, ale to nevadí...“

Markéta Hnilová: „Naše škola se bude bourat, a proto jsme přestěhování na hotel Tuskulum. Moc se mi tu líbí. Je to celkem

dobré a zajímavé místo na školu, nevýhodou jsou jen malé místnosti, ale i tak se tu máme dobře.“

Štěpán Ryza: „V naší nové škole se mi moc líbí, je to tu všechno pozlacené a já se tu cítím jako na zámku. Je tu hezké prostředí, venku kvetou stromy, je to pěkné. Naše třída je sice menší, ale nám to nevadí.“

Tereza Hanáková: „Líbí se mi tady. Je tu krásný park. Máme krásnou třídu a můžeme chodit ven o velké přestávce.“

Tibor Bělíček: „Mně se tu líbí, je to trochu změna od normální školní budovy. Je dobré, že to sem mám blízko. Ale samozřejmě má to i své nevýhody: menší třídy, chození do tělocvičny přes půl Lukova. Ale i tak si myslím, že je to tu dobré, protože je tu obrovský park, kde se dobře hraje např. na schovku nebo na hoňku. A je to tu taky hodně zajímavé, jsou tu starožitné obrazy a je to tu velké.“

Tom Sláma: „Je to tady hezké, ale chodíme na obědy do školky, což je docela daleko. Máme o hodně menší třídu, než jsme měli ve staré škole, a je docela historická. O velké přestávce chodíme ven, ale jen když je hezky. Zato malé přestávky jsou jen 5 minut. Máme sice malou třídu, ale tady na Tuskulu je to jedna z největších. Máme tady před Tuskulem docela velkou zahradu a vždy o velké přestávce na ní hrajeme nějaké hry. Když máme tělocvik, tak si musíme nosit oblečení z domu.“

Tomáš Strážnický: „V nové škole se mi moc líbí, je to tu hezké, všude je hodně krásných obrazů. Máme třídu v prvním patře vedle družiny a třetí třídy. První den nás paní učitelka provedla a řekla nám něco o Tuskulu. Nejlepší je, že máme delší velkou přestávku a můžeme být venku. Třída je trochu menší než ta, co jsme měli ve škole, ale je moc hezká.“

Zdeněk Grešek: „V nové škole se mi hodně líbí, je to tu moc hezké, jsou tady krásné staré obrazy. Máme třídu v prvním patře vedle družiny. Sice to není úplně to nejlepší, co by mohlo, ale i tak je to super. A pak je vedle družiny ještě třetí třída. Naše třída je v historické části. Druhý stupeň je v moderní části. Nejlepší je, když je velká přestávka, protože jdeme ven.“

A FAKT JSME MUSELI JÍT DO TUSKULA?

Petr Huraj: „Museli, protože přibývaly nové třídy a nebylo tam místo pro další. Všichni přemýšleli, kde budeme mít novou školu a nakonec jsme v Tuskulu.“ **Tibor Bělíček:** „Škola se rekonstruu-

je a modernizuje. A chceme nové třídy pro 2. stupeň.“ **Lucie Stanková:** „Chtěli jsme mít devět stupňů, abychom se nemuseli stěhovat do jiné školy.“ **Dorotka Skřivánková:** „Škola se přestěhovala. V opravené škole chceme mít devět tříd. Tuskulum je nejlepší místo.“ **Dominika Rychlá:** „Kdybychom zůstali ve staré škole, mohlo by na nás něco spadnout, rušilo by nás vrtání, bouchání atd... Tuskulum musel školní a stavební personál trochu upravit. JEŠTĚ, ŽE TU MŮŽEME BÝT, Díky Tuskule“ **Markéta Hnilová:** „Přestěhovali jsme se proto, protože se nám přistavuje škola. A hlavně, protože jsme všichni chtěli mít třídy od první do deváté. Díky Tuskule.“

TETA IRENKA DĚTEM POVYKLÁDALA, JAK SE ŠKOLA STĚHOVALA...

Dominik Chudý: „Teta nám říkala, že čtverečkováným papírem musela předem měřit lavice, aby si včas vypočítala, jestli se sem vlezou. Dalo jí to spoustu práce.“ **Hynek Javořík:** „V úterý měla teta stěhovat s panem učitelem Hynčicou, ale pan učitel onemocněl, takže to teta tady měla na povel. Jiní učitelé zase stěhovali ve staré škole. Se stěhováním pomáhala šestá, sedmá i osmá třída.“

Tom Sláma: „Teta Irenka říkala, že se převážely věci v hasičských autech.“ **Štěpán Ryza:** „Teta Irenka nachystala se sedmáky a osmáky všechny třídy: od první až po osmou. Jsme moc rádi, že to tak pěkně připravili.“ **Dominika Rychlá:** „Teta Irenka nám řekla, že to bylo hrozně moc práce, musela si rozvrhnout, kam dá kterou lavici a tabuli a jestli se jí to tam všechno vleze.“

JAKÁ JSOU MOJE OČEKÁVÁNÍ V TUSKULU

Jan Bobal: „Největší plus, co můžu dát je to, že Tuskulum je obrovský areál. Do parku Tuskula chodíme ven o velké přestávce. Líbí se mi, jak je to tu moderně zařízené a hezké. Lepší to má 2. stupeň, má to víc moderní.“ **Dominika Rychlá:** „Je to tu malé, ale útulné a trochu to připomíná naši starou třídu.“ **Hynek Javořík:** „Cestu do školy mám dalekou, ale jezdím na koloběžce. Takže jsem rychle ve škole. Je tu malý prostor, ale učitelé nám to tu udělali pěkné. Líbí se mi park a přestávky, když je hezky a my můžeme být venku!“ **Tereška Hanáková:** „Ztratili jsme hezkou školu, ale získali jsme krásný park.“ **Adéla Krajčová:** „Bohužel jsme přišli o větší třídy, ale zase jsme dostali krásný a velký park.“

JE DOBRĚ, ŽE SE PAN STAROSTA A ZASTUPITELÉ ROZHODLI PŘESTAVĚT STÁVAJÍCÍ ŠKOLU A ZVĚTŠIT JI?

Hynek Javořík: „Já si myslím, že ano, protože budeme všichni hrdí na Lukov, že má tak pěknou školu a budou k nám třeba chodit děti i z jiných míst.“ **Tom Sláma:** „Ano, je to dobře. Je stále víc a více dětí a myslím si, že nová škola bude velká. Teď je to velké +, že to mám od domu hned za rohem.“ **Markéta Hnilová:** „Celkem mi to vadí, že teď musím chodit do školy skoro přes celý Lukov, ale když to vydržíme, tak budeme mít potom pěknou a moderní školu.“ **Jan Rektořík:** „Menší děti než my budou mít už od první třídy lepší školu, než my.“ **Štěpán Ryza:** „Ano, bude tam i celý druhý stupeň a nebudeme muset nikam dojíždět.“ **Dominika Rychlá:** „Dle mého názoru je dobře, že se naše stará škola přeměňuje na novou a větší, ale bude mi moc chybět naše stará třída i ta budova, do které jsem chodila pět let a moc mi přirostla k srdci. Na Tuskulum to mám sice daleko, ale stojí to za tu novou školu! Upřímně si myslím, že to bude hoto- vé tak za dva roky, protože to není levná a ani lehká záležitost. Moc držím pěti žákům i učitelům, stavebníkům, občanům, panu starostovi, zastupitelům a všem ostatním z Lukova.“

A CO NA STĚHOVÁNÍ ŘÍKAJÍ SEDMÁCI?

Hedvika Tichá do své slohovky o stěhování píše: „Tuskulum je pěkné, je tu hezký park a hodně stromů. Je tu ticho, což je super na učení. Musím říct, že takhle rychlé stěhování jsem ještě nikdy neviděla! Je to tu dobře zařízené, ale jsou tu i negativa. Například, že za mými zády chodí lidé a není to úplně příjemné. Máme také hodně daleko tělocvičnu a jídelnu. Pozitivum je, že naše škola bude opravená a nebudeme se tam mačkat. Je super, že to na Tuskulu můžeme přežít. I když to tu není úplně ideální, je to mnohem lepší než třeba on-line výuka...“

Šimon Javora napsal: „V naší škole byl jenom první stupeň a žáci na druhý stupeň museli vždycky dojíždět jinam. Ale v posledním čase měly okolní školy už plné třídy. Tak se rozhodlo, že se k naší škole přistaví druhý stupeň. Přestěhovali jsme se proto na Tuskulum. Začalo to v úterý 25. dubna, kdy všichni kluci ze druhého stupně měli dojít pomáhat. Osmáci šli do staré školy a dávali věci do stěhovacích aut. Jakmile byla auta plná, tak se jelo na Tuskulum. Šestáci se sedmákama šli na Tuskulum věci z aut odebírat a nosit je do hotelu. Pomáhali jsme pánům z obecního úřadu, kteří nám říkali, co a jak. Naštěstí je v budově výtah, takže jsme ho mohli použít. Netušil jsem, že má škola tolik věcí. Začali jsme o půl deváté a konec stěhování byl asi v jednu. Musím říct, že je to tu super, i když je tu málo místa. Do školy to sice mám daleko, ale nějak se to vydrží!“

Tereza Rudolfová zmiňuje, že: „naše škola byla moc malá, a proto bylo potřeba ji zvětšit. Na konci dubna jsme měli skoro celý týden ředitelské volno a někteří žáci šli i pomáhat. Na hotel Tuskulum jsme všichni po přestěhování školy přišli v úterý 2. 5. Paní ředitelka pro nás připravila zahájení a potom jsme šli všichni do svých nových tříd. První stupeň má vchod vpředu a druhý stupeň vzadu. Třídy na druhém stupni máme propojené, do počítačové učebny chodíme na první stupeň. Třídy jsou všechny vybaveny tabulemi, stoly, židlemi a velkou televizí s počítačem. Dá se tady učit normálně jako ve staré škole. To, že se škola přestěhovala na hotel Tuskulum je dobře, protože se nám mezitím stará škola přestaví. Těším se, až se zase přestěhujeme zpátky.“

Věříme, že s rekonstrukcí školy to půjde podle plánů. Děkujeme panu starostovi a zastupitelům obce za jejich snahu a pro-sazení rekonstrukce stávající budovy školy. Veliké poděkování patří paní ředitelce Janě Vlkové, že „do toho šla“, vše dobře promyslela a spolu se zaměstnanci školy koordinovala přestěhování a fungování školy na Tuskulum. Navzájem si přejme, abychom konec letošního školního roku a pravděpodobně i celý nastávající rok zvládli na Tuskulu radostně a v pohodě. A potom se už budeme všichni těšit do „nové školy“.

PhDr. Jana Langerová

MLADÝ ZDRAVOTNÍK

V naší školičce běží pravidelně, vždy od ledna do poloviny května, zájmový kroužek mladých zdravotníků. Letos jej navštěvovalo 12 dětí z 1. stupně a 5 dětí z 2. stupně. Učíme se v něm pomáhat druhým, ošetřovat nejrůznější zranění, resuscitovat a transportovat naléhavé případy. V květnu se pak vybrané děti účastní okresního kola soutěže hlídek MZ. Letos se bohužel velká děvčata nemohla zúčastnit, takže jsem na sou-

těž 11. května vezla jen ty své malé. A musím je pochválit, ač nejmladší ze všech soutěžních hlídek, vedli si skvěle a získali bronzovou medaili. A kdo to byl?

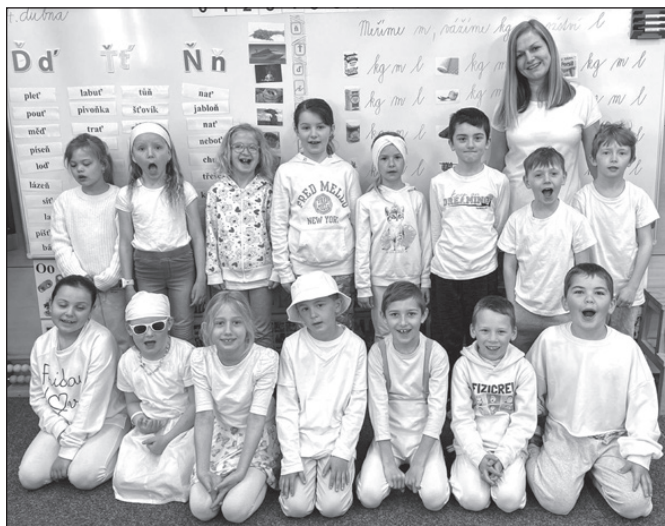
Ze 2. třídy: Marianka Pavlíčková, Adélka Odehnalová, Barunka Malučká, Vendulka Drábková, Adrianka Šumšalová a ze 3. třídy Miša Matušů.

Vedoucí kroužku: Mgr. Marie Ponížilová

DEN ZEMĚ V 1. TŘÍDĚ

Den Země připadá tradičně na 22. dubna. Každoročně tento den upozorňuje na ekologické hrozby, učí recyklovat odpad a chovat se zodpovědně k životnímu prostředí. V rámci Dne Země jsme se 24. 4. 2023 zúčastnili několika aktivit s ekologickou tematikou (program Globe, recyklace odpadů, vyrábění zeměkoule se stromy z našich rukou, jako symbolu, že i my můžeme pomáhat) a akce „Uklidmě Lukov“ (úklid vytipovaných částí obce).

ZÁBAVNÁ STRÁNKA

VTIPY

- Telefony jsou dneska tak drahé, že když upadneš a slyšíš křupnutí, tak doufáš, že to byla noha.
- Miluji knihy, které vás rozberejí už na první stránce. Teď čtu učebnici matematiky pro devátý ročník a je to fakt síla.
- Čím víc vážíš, tím těžší jsi pro únosce. Chraň se! Dej si dortík!
- Na světě je tolik talentovaných fotografů... A pak je tu ta paní, co mě fotila na občanku.
- Když hořela škola, děti pomáhaly, jak mohly. Někdo donesl dřevo, někdo uhlí a někteří dokonce donesli benzín.

HÁDANKY

1. Jedna hlavička, jedna nožička. Hlavička když zčervená, konec nožky znamená. Co je to?
2. Má to rohy žádné nohy, co je to?
3. Jaký klíč neodemkne žádné dveře?
4. Co je vždycky před vámi, ale nemůžete to vidět?
5. Čím víc jí je, tím méně vidíš. Co to je?

Řešení: 1. sirka, 2. polštář, 3. petklíč, 4. budoucnost, 5. tma

připravily: Marcela Drábková, Natálie Gřešková,
Kateřina Halašková

ZAJÍMAVOSTI O ČESKU

- Podle Global peace index (seznam zemí podle bezpečnosti) je Česká republika 10. nejbezpečnější stát na světě.
- V České republice je celkem 6253 obcí, 77 okresů a 14 krajů.
- Česká republika není tak malá, jak si myslíte. Česká republika má 78 870 km², což ji dělá 115. největším státem.
- V České republice pramení 3 řeky, které se odlévají do moře. Labe do Severního moře, Odra do Baltského moře a Morava přes Dunaj do Černého moře.
- Česká republika je země hradů. Česko se může pochlubit jejich největší hustotou. V České republice se jich nachází více než 2000 (hrady, zámky a zříceniny).
- Česká republika je přírodně ohraničená, protože většinu hranic tvoří hory.
- Česká republika, v té době Československo, byla třetím státem, který vyslal svého občana do vesmíru.

(připravili Dan Holub a David Březík)

Z ANTIKY DO SOUČASNOSTI (připravila Eliška Bělská)

Trójský kůň se v podobě metaforu stal pojmenováním pro člověka či věc, sloužící v nějaké situaci jako nástroj lži pro něčí oklamání, k rozvrácení příslušného prostředí apod., případně z opačného pohledu pro obratné vymyšlenou lest, která se stala východiskem z obtížné situace.

Ikarův pád je ustálené slovní spojení, které vešlo do slovníku jako rčení. Vyjadřuje sestup či náhlý pád v postavení nebo činnosti člověka, většinou jako následek vlastní slabé vůle a nekázně; sestup z výšin popularity; symbol zmařené šance po chybném kroku.

Achillova pata je ustálené slovní spojení, které vešlo do slovníku jako rčení, přirovnání. Označuje „jediné zranitelné místo“ nebo všeobecně „zranitelné místo“. Tento pojem se vztahuje k Achillovi.

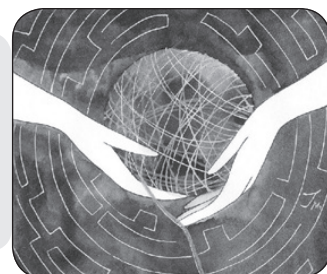

Přímo nad Tantalem roste strom, který je obalen nádherně vyhlížejícími hruškami, jablky, granátovými jablky, fíky a olivami. Jsou zdánlivě na dosah – ale jakmile po nich Tantalos vztáhne ruku, větve se mu vzdálí. Proto trpí Tantalos věčnou žízň a hladem. Podobnému nesnesitelnému trápení dodnes říkáme Tantalova muka.

Sisyfovská práce je ustálené slovní spojení a rčení, užívá se jako přirovnání. Znamená zbytečné bezvýsledné úsilí, těžkou, ale marnou práci. Symbol nesmyslné, otupující a bezvýhodné činnosti, ze které nemůže být žádný užitek. Zbytečně vynakládané úsilí k dosažení něčeho nedosažitelného.

V mýtu o Théseovi a Minotauovi, hrdinovi dá dcera krétského krále, Ariadna, s sebou do labyrintu klubko nití. On cestou nitě odmotává a díky tomu najde potom cestu zpátky. Spojení se používá v situaci, kdy se někdo dostane do situace, kdy mu hrozí nebezpečí a věci se nemusí vyvinout dobře.

DOPISY

**Na začátku jara se šestáci ve slohu zabývali slohovým útvar-
em Dopis. V přírodopise si zase připomínali znaky jara
a tak vzniklo zadání: Napiš dopis do jiné části světa (jiný
podnebný pás) o jaru.**

Zdarec Peťo,

teď si asi říkáš, kdo jsem nebo proč ti píšu. No, před pár lety
jsme bývali nejlepší kamarádi a ty sis našel holku, tak jsem si
řekl že pohoda, že v našem věku je to úplně normální. Ale na-
jednou bum, přestal ses kvůli své holce se mnou bavit. No po
pár letech jsem si na tebe vzpomněl a protože u nás začíná jaro,
tak jsem si řekl, že ti napíšu co se venku děje.

Takže, pokud jsi nezapomněl, máme 4 roční období: jaro, léto,
podzim a zima. Teď nám začalo jaro a moc nadšení nejsme nebo
aspoň já. Do jara jsme vstoupili se zimou, mrazem a sněžením.
Zajímalo by mě, jak je teď u tebe v Nigérii? Snad dobře! Už jsem
se těšil, že půjdu ven si zakopat, ale takhle jsem si to nepředsta-
voval. Místo toho, aby rostly jarní květiny, tak roste maximálně
moje výška (která moc neroste). Jaro je okouzující, ale to se teď-
ka neděje! Když začíná jaro, tak se vrací ptáci z teplých krajin.
Žížaly vylézají z hlíny a děti chodí do školy. Jakéto krásné jaro,
ach. No, ale vrátíme se k jaru, jaké má být. Když je jaro, tak se
otepluje. Ptáčci přilétají z různých krajin. Začínají růst květiny
a všem je krásně (snad, doufám). No, ale už jsem vyčerpal jarní
znaky, tak se pustím do svátků. Svátků je v tomto ročním období
fakt dost. Například Velikonoce. Pokud si jako malý fakan chodil
šlehat, tak asi víš. Ale pokud nevíš, tak ti to připomenu. Takže,
když jsi malý, tak máš v ruce tatar a chodíš po domech, říkáš
básničku a za to dostáváš sladkosti. Pak si večer sedneš k televizi,
všechny sladkosti sníš a dáš si beránka (maminčina). Ale pokud
jsi větší, tak máš taky tatar, ale místo sladkostí si dáš štamprlu
(panák) a na druhý den tě tahají ze škarpy.

Vím, že moje popsání jara bylo hodně stručné, ale prvostupňo-
vý přírodopis jsem dost zaspal. Peťo, kvůli tobě jsem teď strávil
3 hodiny pořádného psaní, takže jestli neodepíšeš, tak osobně
přijedu do Nigérie a nakopu ti pr.... Takže odepiš!

Díky, tvůj starý dobrý kamarád Filip Mikl

Ahoj Ivico, tady Filip z Česka.

Ve škole máme za úkol napsat dopis do jiné země o jaru. Ty jsi
byl jediný, kdo mě napadl.

Máme doma nově 3 malé křečky a dvě malé andulky. Ta rekon-
strukce naší Zlínské ZOO, na kterou ses minule ptal, se poma-
lu chýlí ke konci. Jestli zase budete mít čas a pojedete k nám,
vezmeme vás na laser game a do aquaparku. Nejlepší je asi
v Uherském Hradišti, tam se vám bude líbit. Předpokládám, že
ti tento dopis dojde až někdy v létě, ale když tento dopis píšu,
je u nás květen (May). Na zahradě nám rostou další květiny
a kvetou další stromy. Jen je škoda, že je chvíli teplo, naše me-
ručky kvetou, a potom přijde 5 dní mrazu a všechno zmrzne.
Na zahradách u nás rostou tulipány, narcisy, čemeřice, ladoňky,
modřence (dej si to do překladače). Na jaře je u nás neobyčejné,
že v dubnu (april) u nás ještě občas sněží. Pochybuju o tom, že
víš, co je sníh. Jestli k nám v zimě zase někdy dojedete, zkuste
prosím jindy, než když jsem na lyžařském výcviku. Jestli někdy

dojedete na jaře, určitě se vám u nás bude líbit. Už mě váž-
ně bolí ruka, ve škole často nepíšeme 13 řádků na jeden záta-
h a taky toho už víc nevymyslím. Ale když ti tedy píšu, tak se ješ-
tě zeptám. Vy jste taky věřící? A chtěl bych vědět, jak vy u vás
v Chorvatsku slavíte vaše svátky a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.
Na jaře bývá často vedro, ale každé ráno je zase velká zima. Při-
letěla k nám už nejméně polovina stěhovavých ptáků a vrací
se k nám ten otravný hmyz... Jaro není špatné, ale budu rád,
až začne léto a budeme se moct opalovat na asfaltu a děsit tím
kolemjdoucí... Ptal jsem se táty a říkal, že k vám pojedeme
za 3–4 týdny, tak radši informuji předem, abyste to nakonec ne-
zjistili až budeme na cestě k vám. Doufám, že se brzy potkáme.

Pozdravuj Igora a prozatím se loučím a někdy zase ahoj!

Filip Janota

PS: Nezapomeň odepsat!

Nazdar Lingu,

doufám, že se máš dobře. Chtěl jsem ti napsat, protože teď tady
u nás v Česku začalo jaro a zajímá mě, jak je to u vás v Qaqortoqu.
Jaro je jedno ze 4 ročních období, která se tady v Česku za rok
vymění. Tady v Česku je jaro takové náhodné, nikdy nevíš,
jestli bude jasno nebo pršet. Momentálně tady sněží. Pro jaro
je tady typické oteplování, začínají růst první květiny, rodí se
mláďata a někteří ptáci se k nám vrací z teplých krajin. Jaro se
mi tu dost líbí, ale ty teploty někdy nejsou úplně vhod, jeden
den je –3 stupňů a druhý den je 15 stupňů. S teplotami na jaře
by se tady mohla hrát taková hádací hra. Na jaře tady slavíme
pro křesťany důležitý svátek, Velikonoce. O Velikonocích kluci
chodí po domech s pomlázkou a mrskají s ní holky a za to do-
stanou nabarvená vajíčka a bonbony. Tak to je asi vše a doufám,
že mi co nejdřív od tebe přijde dopis.

Tak se měj dobře a zatím čus.

David Březík

Ahoj Valčo.

Jak se máš? Chtěla bych přijet tě navštívit, ale nemám čas. Tak
ti napíšu, jak to tu vypadá v dubnu. Začal duben, má být teplo,
ale sněží a je zima. Venku sněží a někdy prší. V pátek je Velký
pátek a v pondělí je Velikonoční pondělí. Už rostou květiny, je
jich hodně na to, že není teplo. Když je jaro, otepluje se. Páté-
ho dubna máme Velikonoční jarmark. Jsem u stánku s pitím.
U nás na jaře se rodí mláďata a začínáme se míň oblékat, už
moc ani netopíme. Určitě nevíš, že máme 4 roční období: jaro,
léto, podzim, zima. Teď máme to jaro. Na jaře přilétají ptáci.
Mezi jarní patří 3 měsíce: březen, duben, květen. Na jaře chodí-
me víc ven. Na poli se sází brambory, obilí a tak dále. To samé
se dělá doma na zahrádce. Sázíme jahody, ředkvičky, hrášky,
mrkve, okurky. Mně chutná nejvíc hrášek. A to je vše.

Budu se těšit, jestli mi napíšeš, jak to u vás v africké Ugandě
vypadá v době našeho jara. Někdy přijedu, až budu mít čas.
Tak se měj a ahoj.

Tvoje kamarádka
Kačka Halašková

A JAK PROŽILI VÝLET DO ŠVÉDSKA SEDMÁCI?

Natálka k cestě tam píše: „Ve čtvrtek 4. 5. ráno jsme měli cestou zastávku ve Zdouňkách, kde za námi do autobusu přistoupila druhá škola. V autobuse jsem si našla nové kamarády a měli jsme tam dobrou atmosféru.“ **Radek pokračuje:** „Jeli jsme přes Prahu, Berlín, až do Rostocku. Odtamtud nás převezl trajekt do Dánska. A z Dánska to trvalo autobusem ještě asi sedm hodin jízdy.“ **Tonda píše o trajektu:** „Na trajektu to bylo hezké. Byly tam obchody a dokonce i jedna restaurace.“ **Honza k cestě autobusem z Dánska do Švédska doplňuje:** „Z Dánska na ostrov Öland jsme nemuseli jet trajektem, protože tam byl most dlouhý 6 km, jeli jsme po něm.“ **Šimon M. vzpomíná na příjezd na místo:** „Jak jsme dojeli v pátek 5. 5. na ostrov Öland do kempu, tak jsme tam čekali asi ještě jednu hodinu, než nám dali klíče od chat. Když jsme je dostali, nastěhovali jsme se do pokojů, povlékli si postele a vybalili si věci. Potom jsme šli na oběd. Po obědě bylo chvíli volno a pak jsme jeli na výlet po ostrově. Když jsme se vrátili zpátky, tak byla večere. Při každé večeři jsme dostali na další den obědový balíček.“

Natálka píše o dalším dnu: „V sobotu 6. 5. byl v 7.30 budíček, kolem 8.00 byla snídaně a potom nás čekal první výlet. V tento den jsme projeli jižní část ostrova. Byli jsme na majáku, ve skřítkém lese a na útesech. Cestou zpátky do kempu jsme se stavili v obchodě. Po návratu nás čekala večere. Po večeři jsme mohli jít, stejně jako předchozí den a další dny do sauny a někteří odvážlivci chodili i do moře (já jen po kolena, voda v moři byla studená). V půl desáté byla večerka, odevzdali jsme učitelům své telefony a každý se vrátil do své chatky.“

Renata popsala svůj zážitek z pondělí 8. 5.: „V pondělí byl podle mě nejlepší den z celého týdne. Vstávali jsme cca v 7.00 hod. a v 7.30 byla snídaně. O půl deváté jsme už byli všichni nacystani a natěšení u autobusu. Jeli jsme do losí farmy. Koupila jsem si tam nějaké ty suvenýry a vstupní lístek. Potom jsme čekali až nám farmu otevrou. Přes bránu jsme si hladili a krmili lamy, byly velice přátelské (ochočené), jedna z nich mi dokonce připomínala Jana Myslivečka :). Potom jsme nasedli do vagónků připojených k traktoru. Max dokonce seděl na zemi, protože

chtěl být s námi ve vagónku. Jak jsme vjeli do areálu farmy, tak jsme zpočátku nic neviděli, žádného losa. Kolem byly jen stromy a lesy. Pak jsme vjeli do zatáčky a najednou byl před námi los! Obrovský a krásný los. Nikdo z nás ho nečekal tak velkého. Byl to fakt úžasný zážitek. Po chvíli jsme zajeli za další zatáčku a uviděli alespoň dalších osm losů. Vláček se zastavil, dali nám na krmení losů březové větvičky. Na ně jsme z vagónků losy lákali. Neskutečné – mohli jsme si je i pohladit. David byl jeden z prvních. Nečekal, že bude mít celou ruku od chlupů...“

Gita popsala úterní odjezd z kempu domů a při cestě zpět i návštěvu jedné švédské školy: „V úterý 9. 5. jsme už odjížděli domů. Vstávali jsme v 6.00 hod. a v 6.30 hod. byla snídaně a potom byla půlhodinka na zabalení posledních věcí. V 7.30 jsme vyrazili z kempu. Jeli jsme do školy, cesta trvala asi čtyři hodiny. V té škole byli na nás všichni strašně hodní. Rozdělili jsme se do skupin po pěti. Já byla s Natkou, Luckou, Elou, Eliškou a ještě jednou holkou. Dostaly jsme dvě holky, co nás prováděly po škole. Jmenovaly se Agnes a Emilia. Byly fakt moc hodné. Mluvíly jsme s nimi anglicky. Na oběd byl nějaký guláš, ale já jsem si radši vzala bramborovou polévku. Byla ostrá, ale výborná. K tomu jsme dostali chleba. Ten chleba byl asi nejlepší, co jsem kdy jedla. Po jídle nás holky vzaly do obchodu a koupily nám Fantu, čokoládu a pendrek. Jak jsme se vracely, tak Emilia zmínila, že každý, kdo má už 15 let, tak může do školy jezdit takovým malým autem. A tak ten, kdo chtěl, tak se mohl tím malým autem svést. Já nejela.“

A jak sedmáci v závěru svých slohovek cestu do Švédska zhodnotili? Tonda: „Celý školní výlet byl dobrý, každý den byl nabitý. Až na ty cesty tam a zpět...“ **Renata:** „Moc mi chybí to moře a krásný výhled na západ slunce. Děkuji hodně moc za možnost zajet si do Švédska.“ **Radek:** „Výlet se mi velice líbil a klidně bych si ho zopakoval.“ **Honza:** „Na závěr bych chtěl říct, že jsem rád, že jsem se mohl podívat do Švédska. Viděl jsem mnoho zajímavostí a bavilo mě to tam.“ **Gita:** „A teď na závěr bych řekla, že bych jela ještě jednou.“ **Natálka:** „Tento výlet jsem si neskutečně užila (i přes některá negativa). Než jsme jeli na výlet, nebyla jsem si jistá, jaké to bude. Ale opravdu jsem moc šťastná, že jsem jela. Bylo to úžasné, i všichni kamarádi, které jsem si našla. Vzpomínky jsou opravdu nezapomenutelné.“

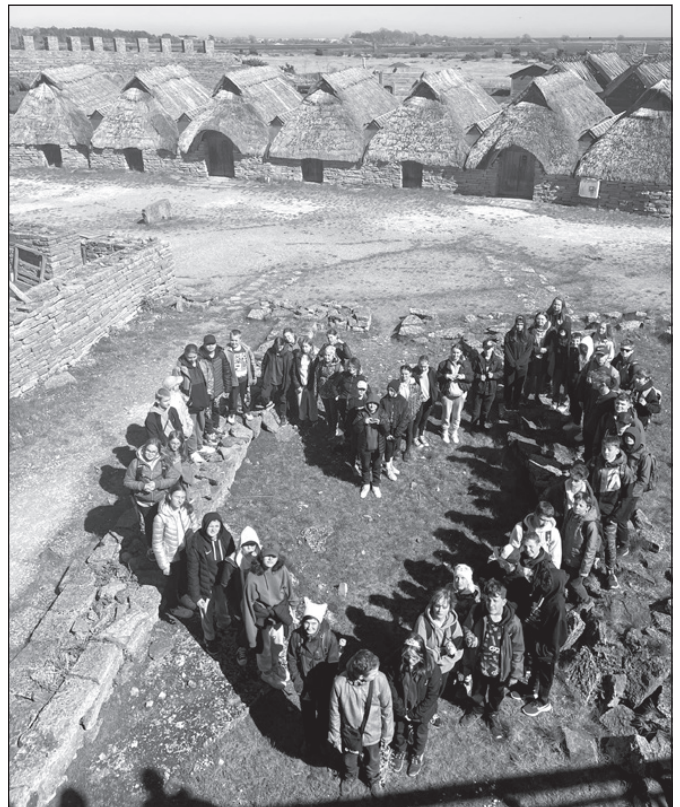

STUDIJNĚ POZNÁVACÍ POBYT ŽÁKŮ VE ŠVÉDSKU Z PERA OSMÁKŮ

Kristián po ránu 4. 5.: „No, začalo to před pár „dnama“ doma v posteli kolem páté hodiny ráno. No a za chvíli – ani jsem se neprobral a už jsem byl v autobuse...“ **Z pera Matěje:** „Ve čtvrtek 4. 5. 2023 jsme se sešli v 6.30 u hasičské zbrojnice. Maminky a tatínkové se s námi loučili a v 7.00 jsme nastupovali do našeho soukromého autobusu. Cesta busem se zdála být nekonečná.“ **Max k tomu píše:** „Vždycky po třech hodinách jsme zastavili na benzínce kvůli WC nebo nákupu. Na jedné německé pumpě jsme podlézali vstupy na záchod, abychom neplatili a na místo toho jsme si pak koupili sušenky. Večer kolem osmé hodiny jsme dojeli do přístavu v Rostocku a asi hodinu jsme počkali na loď. Na trajektu byly dva fastfoody a jeden obchod.“ **Míša B. také přidává vzpomínku na trajekt:** „Na trajektu jsme jeli dvě hodiny. Hrozně tam foukalo. Většinu času jsem byl nahore na palubě. Na lodi jsem se stavil také do obchodu. Byly tam i alkoholické nápoje, vzpomněl jsem si,

že bych některý z nich chtěl koupit tátovi... Do Dánska jsme doje-
li ve 23.00 a ve dvě v noci jsme jeli dalším trajektem 20 minut do
Švédska. A pak zpátky do autobusu, tam jsem se vyspal.“ **Max si
vybavil komentář paní průvodkyně k mostu, po kterém také
jeli:** „Jedeme na ÉÉÉÉÉÉlandský most!“. **A Matěj uzavírá cestu do
Švédska slovy:** „Konečně v 9.00 ráno dalšího dne jsme dorazi-
li do švédského kempu. Náš kemp se nacházel na ostrově Öland.
Zabýdli jsme se v chatkách a šli jsme na oběd.“ **Vítek k tomu
dodává:** „Po obědě jsme si šli zakopat a tak. Každý večer jsme
byli u holek, to bylo ‘topové’, ale pšššt, je to tajné.“ **Anička si do
svých poznámek v mobilu poctivě psala každý den. O jednom
ránu píše:** „Málem jsme zaspali, protože chatka, která měla bu-
dit, zaspala. Po snídani jsme vyrazili na sever ostrova. Vystoupali
jsme na maják se 138 schody. Byl vysoký 27 metrů a pocházel
z roku 1845. Paní průvodkyně nám cestou povídala zajímavosti
o Švédsku. Další den jsme byli u zříceniny hradu Bornghorn.
Bylo zajímavé, že v dobách, kdy byl hrad obydlen, tak se na
něm mluvilo víc německy a dánsky, než švédsky.“ **Honza po-
kračuje:** „Ve Švédsku to bylo krásné. Příroda tam byla fascinu-
jící. Hodně se mi líbila rozhledna „Dlouhý Jan“. Ještě jsme
byli na nějaké rozhledně, která byla dražší, ale byla o ničem.“
Miša H. píše: „Navštívili jsme největší maják na ostrově Öland.
Po majáku jsme jeli na nějaké vykopávky a do vikingské vesničky.
A potom do kempu, kde na nás čekala večere a večerka. Večerka
byla na to, abychom se stihli osprchovat, udělat hygienu a spát.“
Honza pokračuje: „Losí farma byla taky dobrá. Jakmile jsme
k ní dojeli, koupili si lístky, suvenýry a čekali jsme na vláček.
Pak jsme se povozili a hladili přitom lamy. Upřímně jsem čekal,
že los bude podobně velký jako jelen, ale byla to mnohem větší
zvířata. Nádherná zvířata, která jsme dokonce krmili větvička-
mi a někteří z nás je i hladili. Jak říkala paní delegátka, byla
tam i malá „lososátka“. **Lukášova vzpomínka:** „Píše se pondělí
a odjíždíme na losí farmu (podle paní delegátky to byla lososí
farma...). Na farmě mě zaujaly nejvíce lamy. Teď skoro nejlepší
věc: pak jsme jeli do města Kalmár a jako každý správný člověk
jsem šel do mekáče. Dal jsem si úplně libové jídlo.“ **Max dále
píše:** „Jeli jsme do trollího lesa, kde trollové nebyli. Pak jsme jeli
ke skalám u moře. A jelikož měl pan učitel narozeniny, tak jsme
jeli do obchodu a v kempu jsme grilovali. Po grilovačce jsme šli
spát. Další den jsem byl budíčkář já a všechny jsem probudil.“
**Max také připomněl, že páni učitelé na další den večer při-
pravili pro všechny Česko-Švédsko má talent. „Jednotlivé
chatky si nachystaly své představení a na konci akce jsme měli
závěrečnou grilovačku, na kterou přišel celý kemp a všichni si
to moc užili!“ A to už se psalo úterý 9. 5. a Kája vzpomíná:**
„Z ostrova Öland jsme se vraceli po mostě na pevninu. Potom
jsme cestou míjeli nekonečné lesy, až jsme nakonec dorazili ke
škole, kde nás již vítaly švédské děti. Po škole nás prováděli žáci
ze švédské školy. V naší skupině byly dvě holky ze Zdounek,
já, Renča a Barča ze sedmičky. Většinu času jsem mluvila já
a Renča. Holky z druhé české školy moc anglicky nerozuměly.
Barča se také odvážila anglicky na něco zeptat, měla dvě otáz-
ky. Nakonec jsme si s holkama ze Švédska navzájem ukazovaly
v mobilech fotky a přitom jsme si povídaly, bylo to fajn.“ **Míra
ke švédské škole napsal také několik řádků:** „V úterý jsme
jeli do švédské školy. Mají to tam celkem dobrý, všichni něco hra-
jí (fotbal, tenis, florbal a nebo třeba basketbal). Na rozdíl od nás
mají hodně dobrou školní jídelnu...“ **O škole psal ve svém slo-
hu také David:** „Škola byla hodně pěkná a jiná, jak je u nás.
Na začátku jsme dostali dvě průvodkyně a ty s námi prošly celý

areál školy. Seděly s námi i na obědě a pořád něco povídaly
o škole a jak to tam funguje. Na oběd mají určenou službu
z žáků školy, která rozdává jídlo. Škola byla docela malá, zhruba
asi 200 žáků. Měli obří zahradu, kde bylo fotbalové, basketové
a volejbalové hřiště. Potom tam měli ještě tenisový kurt. Vzádu
na zahradě byly záhony se zeleninou pro školní jídelnu.“ **A ke
škole ve Švédsku ještě i Vítek:** „V úterý ráno, v den odjezdu
byl tvrdý budíček hned v šest ráno, ale zvládli jsme to. Uklidili
a předali jsme chatky a měli jsme namířeno směr švédská škola.
Jeli jsme dlouho, už ani nevím, kolik hodin, ale cesta se vypla-
tila. Žáci ve škole byli strašně fajn, mluvili výborně anglicky
a překvapilo mě, jak moc se věnují sportování. Ukazovali nám,
jak to tam chodí. Přišlo mi to hodně zajímavé. Třeba říkali, že
mají auto pro mladší, kterými můžou jezdit do školy. Nakonec
jsme si s nimi zahráli fotbal, bavilo mě to. Když jsme odjíždě-
li, tak jsme se všichni vyfotili a šup do autobusu směr Kodaň.“
Max ke Kodani a další cestě domů píše: „Zastavili jsme se
v Dánsku, v Kodani, vyfotili se u malé mořské víly a dostali
jsme rozchod. Potom jsme na trajektu sledovali semifinále Ligy
Mistrů Real Madrid – Manchester City. Hráli nakonec 1:1.
V autobuse se dalo spát. Probudil jsem se o půl osmé ráno
a po pár hodinách jsme vysadili Zdouunky a jeli domů.“ **Anička
se loučí slovy:** „Na tuhle cestu budu asi vzpomínat ještě hodně
dlouho. Nejvíce asi na losí farmu, na saunu a na svou novou ka-
marádku ze Zdounek, Verču. Na tomto našem putování jsem
poprvé v životě viděla moře a řekla bych o něm toto: moře mě
zaujalo svou velikostí. Jeho tajemné hlubiny, které ubíhaly pod
trajektem, byly kouzelné. Obloha se s ním na obzoru spojova-
la a nikde nebylo nic, než vodní hladina.“ **A v závěru dosta-
ne slovo ještě Honza:** „Celkově tento výlet hodnotím velice
pozitivně. Seznámili jsme se s žáky ze školy ze Zdounek, kteří
s námi do Švédska cestovali. Ve Švédsku se mi líbilo, myslím,
že na tuto cestu budeme dlouho vzpomínat. Mám v hlavě spous-
tu zážitků a jsem rád, že jsem tam jel.“

LIDOVÁ PÍSEŇ

EJ, TY DÚBEČKU ZELENÝ

Z Nedašovy Lhoty

1. Ej, ty dú-be-čku ze-le-ný, ej, ty dú-be-čku ze-le-ný,
2. Ne-vě-šaj-te mňa na du-by, ne-vě-šaj-te mňa na du-by,

1. Ej, ty dú-be-čku ze-le-ný, ze-le-ný, ej, ty dú-be-čku ze-le-ný,
2. Ne-vě-šaj-te mňa na du-by na du-by, ne-vě-šaj-te mňa na du-by,

1. ej, ško-da mé-ho žé-ně-ní, ej, ško-da mé-ho žé-ně-ní.
2. se-žra-li by mňa ho-lu-bi, se-žra-li by mňa ho-lu-bi.

1. ej, ško-da mé-ho škoda mého ženění.
2. se-žra-li by mňa sežrali mňa holubi.

3. Než ňa o-běs-te na brá-nu, než ňa o-běs-te na bránu,
4. Dřev o-na vo-dy na-be-re, dřev o-na vo-dy na-be-re,

3. Než ňa o-běs-te oběste ňa na brá-nu, než ňa o-běs-te na-bránu,
4. Dřev o-na vo-dy o-na vody na-be-re, dřev o-na vo-dy na-be-re,

3. de cho-dí mi-lá pro vo-du, de chodí mi-lá pro vo-du.
4. ze mňa ho-lu-by za-že-ne, ze mňa holu-by za-že-ne.

3. de cho-dí mi-lá pro vo-du, de chodí mi-lá chodí milá pro vodu.
4. ze mňa ho-lu-by za-že-ne, ze mňa holu-by holu-by za-že-ne.

Melodie je vzata ze zpěvníku „Národní písně moravské“. Druhé vydání vyšlo v roce 1995. Sebral František Bartoš, hudebně uspořádal Leoš Janáček, 1. vydání vyšlo v roce 1901. Pro trojhlas upravil Milan Přívara, uč. ZUŠ Morava.

V Lukově dne 15. a 16. května 2023.

MATEŘSKÁ ŠKOLA INFORMUJE

PRO DĚTI PŘIJATÉ U ZÁPISU
NA ŠKOLNÍ ROK 2023/2024
POŘÁDÁ ŠKOLKA

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

v období 1. června až 21. července 2023
každý pátek od 10.00 do 11.00 hod.

*Nabízíme možnost seznamovat děti s prostředím
společných prostor školky
před jejich nástupem v září 2023.*

ROZLOUČENÍ SE ŠKOLNÍM ROKEM A NAŠIMI NEJSTARŠÍMI PŘEDŠKOLÁKY

se bude konat
na zahradě školky ve středu 28. června 2023
od 15.30 hod.

VÝLET DO ZOO LEŠNÁ

se uskuteční ve čtvrtek 29. 6. 2023.

Třída Včelky děkuje
manželům Kosečkovým
z květinářství
za sponzorský dar –
růže pro maminky
k Svátku matek.

Konstruktivní hra
ve třídě Včelky
na téma vesmír

Vzdělávání
u Motýlků na téma –
přišlo jaro

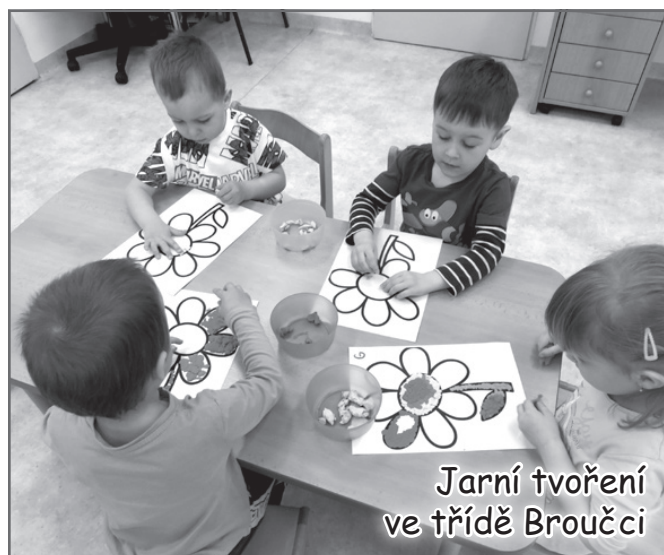
Broučci při nácvi-
ku písničky o jaru

Děti na předplaveckém
výcviku

Děti pozorují vývoj motýlů
v Motýlí zahrádce

Jarní tvoření
ve třídě Broučci

Motýlci ve výuce
v první třídě

Včelky při projektovém dnu
na téma vesmír

Další fotografie naleznete na webových stránkách mateřské školy www.mslukov.cz a informace poskytneme na tel. 775 550 644.

Bc. Radka Komárková,
ředitelka MŠ Lukov

KRONIKA

SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ LUKOV

V roce 2011 oslavil Sbor dobrovolných hasičů v Lukově výročí 120 let od založení. A protože jsme chtěli dělat oslavy, tak jako okolní sbory v okolí, hledali jsme podkladové materiály, ideálně staré kroniky. Tehdejší kronikář obce, pan Aleš Roman, nám řekl, že ve Státním okresním archivu v Klečůvce hasičské kroniky nejsou, a tak jsme obcházeli staré hasiče a vyptávali se. Navštívili jsme Františka Minaříka (kronikář SDH v letech 1971–2002) a rodinu Bohumila Hnily (kronikář SDH 2002–2007), ale nikde jsme kroniky nedohledali. Asi v roce 2012 se při velkém úklidu zbrojnice našly dvě staré kroniky. Nález to byl opravdu unikátní. Jednalo se o staré fotoalbum, kde byly nalepeny fotografie bez popisků. Na fotkách jsou zachyceni členové při pořádání lyžařských závodů, mikulášské besídky, končiny nebo svatby členů. Fotografie pochází z období 1961–1988,” upřesnil Martin Drábek.

Druhá kronika Požárního sboru v Lukově je psána od roku 1981. Chronologicky uspořádané informace jsou uloženy v červených deskách, do kterých jsou vloženy jednotlivé listy. Ze začátku zápisy doplňují fotografie černobílé, později barevné. Kronika je psána převážně ručně, některé vložené zápisy jsou psány na stroji. Jsou tu zaznamenány končiny, závody v požárním sportu, turnaje v kopané. V roce 2007 zemřel poslední známý kronikář SDH, pan Bohumil Hnila. Jeho poslední zápis do kroniky je ze dne 3. 6. 2007. Jedná se o okrskové kolo soutěže v požárním sportu, které se konalo v sousední Kašavě.

„Když jsem se doma zmínil o nález starých kronik a o tom, že je to škoda, že se v psaní již nepokračuje, moje žena Martina navrhl, že by ji to bavilo a chtěla by zkusit kroniku psát. Znamenalo to však nejdříve koupit novou kroniku a zjistit, jak se vlastně taková kronika píše,” vysvětlil Martin. Jeho žena dodala: „Navštívila jsem pana Josefa Juráška v kašavských Chalůpkách, který psal kroniku kašavských hasičů mnoho let. Nechal mě kroniky prohlédnout. Udělala jsem si tak představu, jak to má asi vypadat, a také jsem se zeptala na různé informace. Nejprve jsem měla za úkol dopsat chybějících 5 let (od roku 2008 do roku 2012). Byla to práce zdlouhavá a náročná. Začala jsem valnou hromadou sboru v roce 2008. Kroniku píše ručně. Tato forma je sice pracnější, ale zato osobitější a má své kouzlo. Staré roky jsem dopisovala podle výročních zpráv a doplnila jsem svatby členů a úmrtí. Pokud jsme nesehnali parte, tak jsme aspoň přepsali důležité informace.”

V kronice je třeba vzpomínka na pana Františka Minaříka, který se narodil

Martina a Martin Drábekovi

19. 1. 1940 a zemřel 8. 11. 2015. Členem hasičského sboru byl od roku 1966, což je zasloužilých 49 let. Čest jeho památce!

„Kronika je hnědá, v tvrdých deskách, na první stránce je vyobrazen znak Lukova s atributy znaku hasičského,” vysvětlil Martin Drábek a dodal: „Teď už jsme v éře, kdy jednotlivé události, na základě mých podkladů systematicky zpracovává Martina, rozená Pospíšilová z Kašavy, jinak bývalá členka kašavského sboru dobrovolných hasičů. Já si všechno při akcích odžiji a nafotím. Moje paní pak dělá to pěkné. Já říkám, že jsem podporovatel a Martina realizátorka.”

„Zápisů oproti starší kronice přibýlo, i když třeba narozeniny členů zaznamenáváme až od čtyřiceti let. Jsou tu

svatební oznámení členů, fotografie a různé výstřižky z novin, stavění máje, kácení máje, maškarní plesy. Je zde třeba obsáhlý několikastránkový zápis a spousta fotografií z akce, kdy jsme repasovali hasičské auto cisternu Cas 25 LIAZ v roce 2013. Zpráva byla zajímavá, a tak dostala opravdu velký prostor. Máme zaznamenaných zhruba 32 akcí ročně,” doplnila Martina.

CO NÁM PSANÍ HASIČSKÉ KRONIKY PŘINÁŠÍ?

Martina: Mě psaní a grafické zpracování kroniky baví. Je to tvůrčí práce a přijde mi zajímavé zaznamenávat události pro další generace. Myslím, že psaní kroniky má jistý přesah, a tak mi to dává smysl.

Martin: O hasičích se v legraci říká, že jenom pijí a nic nedělají... a já, když si tak listuji v kronice, a vidím co se dělo před osmi či deseti lety, tak mi úplně běhá mráz po zádech. Kolik práce máme jako spolek za sebou – pomoc při povodních v Bílém Kostele v Libereckém kraji v roce 2010, každoroční pořádání Fašanku a poutě na svatý Hostýn, zásahy při požárech, organizace soutěží, soustředění pro mladé hasiče, Mikulášské nadílky, nedávná pomoc po tornádu na Jižní Moravě a mnoho dalšího. Přišlo by mi líto, že by toto všechno nebylo někde zaznamenáno. Vždyť už těch deset let zpět je historie.

Ukázka z kroniky SDH Lukov ►

HISTORIE SDH LUKOV

Na rozhraní let 1890–1891 byly položeny základy k založení požárního sboru v Lukově. K vlastnímu ustanovení nového spolku došlo v květnu 1891. Jeho stanovy byly schváleny zemským místodržitelem v Brně v roce 1894.

Požární sbor Lukov patřil v okolí k nejstarším. K jeho založení dal podnět tehdejší majitel lukovského panství, hrabě František Seilern (1859–1919). Organizací a provedením všech opatření byl pověřen Otto Mensi, vedoucí úředník panství.

Na konci 19. století, když došlo k založení požárního sboru v Lukově, dosahoval ekonomický stav panství svého hospodářského vrcholu. Tehdy byly hraběcí rodem dokončeny nákladné stavby, jako byl zámek Lešná. V Lukově byl postaven zámeček Tusculum a po požáru přestavěna panská parní pila. Založení požárního sboru nebylo projevem lidumilnosti hraběcí rodiny, ale mělo záměr veskrze praktický – ochránit majetek panství. Členy sboru byli občané, zaměstnanci velkostatku, drobní živnostníci a rolníci. Požární sbor byl institucí hraběcí. Jeho inventář a zařízení bylo majetkem panství. Pojmenování mělo připomenout zámožnost hraběcího rodu, "Sbor dobrovolných hasičů Františka ze Seilernů".

Po první světové válce a v krizových letech od 1920–1930 se stal požární sbor přítěží velkostatku. Sbor proží-

val vlastní krizi a jeho činnost ustala. V roce 1940 se velkostatkář zřekl požárního sboru ve prospěch obce. Za druhé světové války bylo hlavní náplní hasičského sboru vedení civilní protiletdecké ochrany. Bylo tomu tak až do osvobození naší obce 5. května 1945.

Po válce se pracovníci sboru snažili o doplnění sboru mladými. Dostal i nový název „POŽÁRNÍ SBOR LUKOV.“ Jako vozidlo sloužilo auto značky PRO-TOS NAG, které sloužilo sboru několik let. Za vůz se zapřáhala stříkačka

s motorem GOLIÁŠ, která měla kapacita 600 litrů v minutě. Převážný vůz vystřídala TATRA 27 B a konečně krytý vůz KRUPP. V roce 1959 byla sboru přidělena nová stříkačka PS8 s kapacitou 800 litrů v minutě. Vyvrcholením úsilí o technické vybavení sboru byla v letech 1957–1960 výstavba zbrojnice. Do roku 1971 se v čele sboru vystřídali Otto Mensi, Alois Mandák, Albert Žákovský, Jan Skýpala, Josef Pagáč, Ivan Matula, František Elšík, Josef Gargulák a Jan Žákovský.

DÁLE SBOR VEDLI:

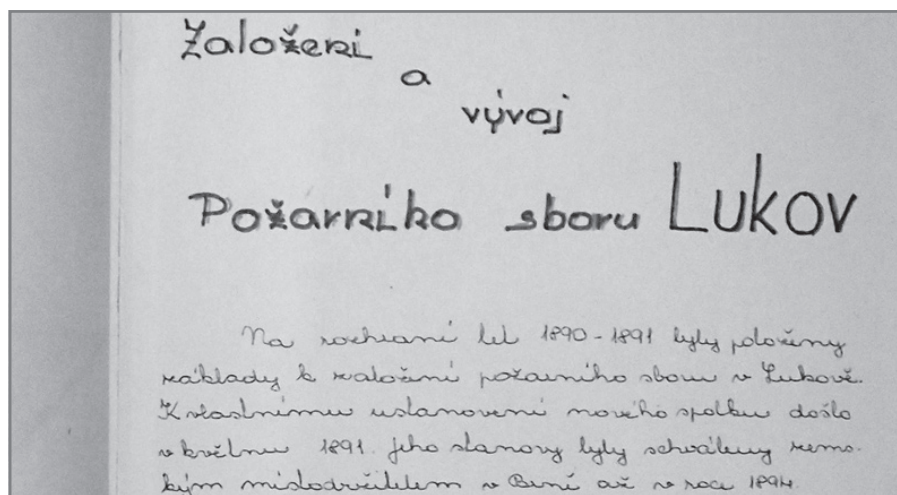
Předseda/Starosta

Jaroslav Doležal – od 1970 do 1972
Jan Žákovský – od 1972 do 1992
Josef Slušík – od 1992 do 2014

Tomáš Mikl – od 2014 dodnes

Velitel

Rudolf Holík (*1934) – od 1970 do 1975
Jindřich Kolář (*1952) – od 1975 do 1991
Stanislav Krčma – od 1992 do 1994
Rudolf Holík (*1960) – od 1994 do 2008
Tomáš Kulenda – od 2008 dodnes

SOUČASNOST – ROK 2023

K dnešnímu dni má SDH Lukov 82 členů, z toho polovina je do 18 let.

Starosta Tomáš Mikl, místostarosta Jan Drábek, velitel SDH Tomáš Nedbálek, pokladník Libor Langer, vedoucí mládeže Helena Kolářová ml., strojník David Sluštík, kronikářka Martina Drábková, velitel výjezdové jednotky Tomáš Kulenda.

Výjezdová jednotka SDH Lukov má

20 členů a od roku 2014 využívá repasovanou cisternu CAS 25 Liaz. SDH Lukov každoročně pořádá pohárovou soutěž O pohár starosty obce Lukov, která je zařazena do seriálu soutěží Zlínské ligy v požárním sportu. Dále sbor pořádá pohárovou soutěž Mladých hasičů, podílí se na organizaci Mezinárodní hasičské pouti na Sv. Hostýn a pomáhá při různých kulturních akcích v obci. Například pořádá masopustní průvod (vodění medvěda), Mikulášskou nadílku, spolupřádá kácení máje.

V současné době má sbor jedno soutěžní družstvo mužů, které se pravidelně účastní pohárových soutěží a několik dětských družstev. V posledních letech se zásluhou vedoucích mládeže Gabriely Vařákové, Markéty Kulendové a Heleny Kolářové ml. výrazně zlepšila práce s mladými hasiči, kteří se začali zúčastňovat mnoha pohárových soutěží. Hry Plamen a dalších hasičských i jiných sportovních aktivit.

Dostala se k nám informace, že existovala ještě jedna starší kronika, která byla zapůjčena a již se zpět nevrátila. Kdyby někdo z občanů měl nějaké informace o této kronice a jiných materiálech z historie, budeme rádi za spolupráci.

VÝSTAVA KE 100. VÝROČÍ NAROZENÍ FRANTIŠKA PAVLÍČKA

Pokračují přípravy na listopadovou výstavu kronik lukovských spolků a subjektů. V tuto chvíli organizátoři oslovili 17 spolků a organizací, které kroniky píší nebo je vedly v minulosti. Mezi vystavenými tak budou kroniky mateřské školy, dobrovolných hasičů, pěveckého sboru Radost, Místní organizace Českého červeného kříže nebo Spolku přátel hradu Lukova. Podařilo se nám nahlédnout do archivu domova pro seniory, kde se našly skutečně unikátní ručně psané kroniky a kniha s fotografiemi ze života domova z let 1971–1980. Návštěvníci výstavy uvidí poprvé pohromadě fakta i zajímavosti ze života hraběcího rodu Seilernů. Tento materiál po dobu několika desetiletí sesbíral učitel Milan Přívara st. **Určitě se máme na co těšit!**

Přípravný výbor

V LUKOVĚ SE SEŠLI ORIENTAČNÍ BĚŽCI

Sobota 20. 5. 2023 se po celé republice nesla ve znamení pohybu. Uskutečnil se například 56. ročník pochodu Praha–Příčice, v Brně uspořádali „Běh pro Paměť národa“, vězni si zaběhli „Yellow Ribbon Run – Uteč před sudkům“ a u nás v Lukově se setkali orientační běžci všech věkových kategorií.

Mistrovství Valašské oblasti na krátké trati a Pohár města Zlína v orientačním běhu zorganizoval po několika letech v Lukově Klub orientačního běhu Zlín. Zázemí závodu, včetně atraktivní cílové rovinky, bylo umístěno v Ořeší. Kopcovitou trať organizátoři vytyčili v okolí hradu Lukova a skalních útvarů Králek. Za pěkného jarního počasí doběhlo do cíle téměř 500 účastníků.

Další informace o akci na:
www.facebook.com/SKOBzlin

SLAVNOSTNÍ KONCERT KE DNI MATEK

Po třech letech se do Domova pro seniory Lukov vrátil pěvecký sbor Radost. Stalo se tak v sobotu 13. května při příležitosti oslav Svátku matek. Po dvou covidových letech a loňské karanténě se tak podařilo navázat na léta minulá. Jako by se znovu potkali dobří přátelé a setkání to bylo vskutku radostné.

Sbor vystoupil za doprovodu smyčcového kvarteta a varhan. Hudební pásmo sestavila a nacvičila dlouholetá umělecká vedoucí a zároveň dirigentka Marta Krsíčková: „Jsem hudebně vzdělaná životem a zpěvem. Zpívám od dětství. V mládí jsem zpívala ve sborech a Radost je už 21 let moje srdcová záležitost. Sbor se schází jednou týdně. Koncertujeme o vánočních svátcích, při Dnu matek a Setkání Kostelců. Členové sboru Radost jsou z Lukova, Štípy, Kostelce, Fryštáku a Zlína.“

Téměř hodinový slavnostní koncert byl rozdělen do dvou částí. V té první – vážnější, zazněly liturgické písně. Druhá část byla odlehčená a nesla se v lidovém tónu. Zazněly písničky – Teče voda, Škoda lásky, Mámy, ty naše mámy a další známé skladby. Ty už si usměvavé maminky všech věkových kategorií notovaly spolu se sborem Radost.

V hledišti vše bedlivě pozoroval, jako posluchač, zakladatel pěveckého sbo-

ru Radost a učitel hudby, pan Milan Přívara st., který sbor vedl dlouhých 23 let: „Dnes to bylo opravdu jiné, než když jsem měl zodpovědnost účinkujícího. Moc jsem si to užil. Pěvecký sbor Radost jsme zakládali 7. listopadu 1981 s dvanácti členy ve Štípe, postupně se sbor rozrůstal až na 35 členů. Nyní jsme už zase komornější. Chybí nám hlavně mužské hlasy. Nejvíce si na sboru cením jejich plného nasazení. Dnes byli všichni opravdu výborní!“

RC LUKOV RÁDIOVĚ ŘÍZENÉ MODEL Y AUT

Při posledním zimním závodě RC modelů, který probíhal ve VÚB Lukov pod názvem Ice Next Rally, jsem se potkala s Víťou Bobalem – organizátorem, nadšencem do RC modelů rally aut a zakladatelem poměrně mladého spolku RC Lukov.

Co si pod pojmem RC modely potažmo RC Lukov mohu představit?

RC model je rádiem ovládaný elektrický model, který pohání dobíjecí baterie. Velikost modelu je různorodá, ale my závodíme s modely v měřítku 1:10 – rally. Karoserie jsou vyrobeny z lexanu. Tady je na výběr široká škála druhů karoserií. RC model se zakoupí jako stavebnice. Pak se musí vše precizně sestavit a doladit včetně elektroniky. Hotový model se dá různě upravovat a ladit dle potřeby závodníka. Cena těchto stavebnic se pohybuje ve stovkách pro začátečníky až po profi stavebnice, kde se částky pohybují v řádu až tisíců korun.

Za jakých okolností vznikl váš spolek RC Lukov a máte dostatečné zázemí?

RC Lukov vznikl v roce 2021, a to za velké podpory starosty Lukova Michala Teplého a Obce Lukov. Jsme rádi, že máme možnost mít svou klubovnu a zároveň možnost pořádat zimní závody ve VÚB Lukov. RC Lukov má devět stabilních členů. Je to zejména Luboš Březík se synem Davidem. Josef Březík a jeho synové Vašek a Josef, bratři Petr a Martin Hanákové, Vít Bobal se synem Tomášem. Scházíme se 1x za 14 dní v klubovně, kde si opravujeme i sestavujeme RC modely a připravujeme se na všechny závody. Moc děkujeme i klukům ze Zlínského závodního spolku RC Next Rally Zlín, bez kterých by to bylo vše složitější, a od kterých se učíme, jak vše správně dělat.

Jak se rozdělují rádiově řízené modely a kdo tvoří posádky?

Soutěžíme na předem postavených tratích v několika kategoriích – junioři do 15 let, akademici – nejmenší prckové, Old Boys – nad 50 let, Lady – ženy (dívky), F2 – pohon jedné nápravy, historici – dobové, historické karoserie rally atd. Soutěžíme ve Zlínském kraji, a to v šampionátu Next RC Rally Zlín, kdy během jednoho roku odjedeme 8 sou-

Vít Bobal v klubovně RC Lukov ve víceúčelové budově

těží v okolí Zlína. Závody jsou na betonu i v lesích. V zimním období závodíme ve vnitřních prostorách hal, tělocvičen, garáží. Je to asi 5 soutěží včetně závodů ve VÚB Lukov.

V čem je devize dobrého závodníka? Je to talent, postřeh nebo naopak šikovnost a zručnost při sestavování modelů?

V první řadě to musí závodníka, a nejen jeho bavit a takzvaně ho to musí chytnout za srdíčko. Naučit se ovládat RC model není určité jednoduché, ale taky ne nemožné. Vše chce jen trpělivost a pokud zůstane chuť dále závodit a pokračovat, je to potom vysoká pocitová odměna. Závodů se účastní jak nejmladší generace, tak i dorostenci, ženy (dívky) i starší pánové. Věková hranice startujících není omezena. Jezdí s námi závodníci z Ostravska, Olomoucka, Přerovska, Vsetínska a celého Zlínska. Na každém závodě máme bohaté startovní pole. Tradičně startuje na 50 posádek. Na posledním Ice Next závodě letošního roku máme potvrzený rekord 72 startujících závodníků, a to je krásný pocit!

Tomáš Bobal při závodě

Pokud si bude chtít někdo s námi jezdit, naučit se skládat modely nebo vylepšit své jezdecké umění, bude vždy mezi námi vítaný. Jsme jedna velká RC rodina a přátelský spolek RC Lukov. Veškeré informace o našich RC závodech naleznete na www.nextrcrally.cz.

SÍŤ21 RALLYSPRINT KOPNÁ

POPRVÉ V LUKOVĚ

A S VÍTĚZSTVÍM LUKOVJANA ADAMA BŘEZÍKA

V sobotu 6. května 2023 „projel“ i Lukovem úvodní podnik rallysprintového šampionátu. Rychlostní zkouška Kameňák odstartovala na „lukovské klikatici“ v Pasíčkách a vedla kolem staré panské pily směrem do Srnčích dolinek, na okraj Vlčkové a lesními pasážemi až do držkovských Hutí. Rallysprint Kopná byl pro Lukovjany zajímavý i tím, že do něj odstartovali dva domácí jezdci – Pavel Janský se Škodou Favorit (st. č. H19) v rámci Rallysprint série historických automobilů, který sice musel ve 2. rychlostní zkoušce odstoupit pro technickou závadu a Adam Březík se Škodou Fabia R5 (st. č. 1).

Pořadatelé z Rallyklubu východní Morava v AČR připravili náročnou trať v délce 150,4 km, která obsahovala 8 obtížných rychlostních zkoušek na čtyřech úsecích, a to s názvy Kameňák, Kopná, Zádveřice a Hvozdná v celkové délce 70,54 km. Se startovním polem si pohrávalo jarní počasí a trať byla v okolních kopcích místy hodně mokrá.

Adam Březík se spolujezdcem Ondřejem Krajčou potvrdili roli favoritů. Vedli od úvodní rychlostní zkoušky a v cíli si vyjeli pohodlný náskok 43,7 vteřiny. Vyhráli celkem šest z osmi měřených testů.

Druhé místo obsadila dvojice Melico Racing – Jaroslav Melichárek, Erik Melichárek ze Slovenska (Ford Fiesta RS WRC), která zároveň slavila výhru v Mezinárodním mistrovství Slovenské republiky. Na třetím místě dojeli Vojtěch Štajf, František Rajnoha s vozem Škoda Fabia R5 ze stáje Duck Racing Autoklub v AČR, na lídra soutěže ztratili 55,2 vteřiny.

Mezi vozy s jednou poháněnou nápravou (tzv. dvoukolky) vyhrála posádka Peter Surovič, Jiří Růžička na voze Opel Corsa Rally4, když na cílové rampě měla před svými pronásledovateli více než půl minutový náskok. Krok s nimi držel Daniel Polášek (Peugeot 208 Rally4), ale v závěru druhé sekce nabral na šesté rychlostní zkoušce manko téměř čtyřiceti vteřin. Polášek nakonec prohrál souboj o bronzovou příčku o pouhých 2,5 vteřin. Na druhém místě skončil Patrik Rujbr (Peugeot 208 Rally4), třetí příčku obsadil Martin Lehký (Ford Fiesta Rally4).

Rallysprintovou sérii mezi historickými automobily vyhrála posádka Lumír Vyorálek, Radek Olejník na voze Mazda 323 GT-R. Největší favorit, Martin Černý (BMW M3), odstoupil ze soutěže kvůli technické závadě hned po úvodní vyhrané rychlostní zkoušce.

V rámci 28. SÍŤ21 Rallysprint Kopná 2023 bylo převzato po přejímkách 106 posádek z původně 113 přihlášených. Na startu se objevilo 105 posádek,

Adam se zařadil do seznamu vítězů, kde nechybí věhlasná jména, jako jsou: Roman Kresta, Tomáš Kostka, Erik Cais, Václav Pech, Enrico Bertone, Stanislav Chovanec a další.

do cíle přijelo celkem 84 soutěžících, klasifikováno bylo 69 soudobých vozů a 15 historiků.

KAM ZA KULTUROU A SPORTEM VE ZLÍNSKÉM KRAJI?

FLERET 40

slavnostní koncert k založení skupiny

9. 6. od 18.00 hod.

hřiště Zádveřice

Více na: www.fleretmusic.cz

MEZINÁRODNÍ VÝTVARNÉ SYMPOSIUM

DRŽKOVÁ – HOŠŤÁLKOVÁ

9. – 17. 6.

Hotel na Trojáku

Více na: www.solisko.info

LOVECKÉ SLAVNOSTI

10. 6. od 14.00 hod.

zámek Lešná u Valašského Meziříčí

Více na: www.muzeumvalassko.cz

FESTIVAL KÁVY A ČAJE

10. 6. – 11. 6.

Výstaviště Kroměříž

Více na: www.hobbyvystaviste.cz

KAŠAVSKÉ SLAVNOSTI

650 LET OBCE

10. 6. – 11. 6.

centrum obce

Více na: www.kasava.cz

JAK VALAŠI CHOVALI VČELY

13. 6. – 15. 6.

Valašské muzeum v přírodě

Rožnov pod Radhoštěm

Více na: www.nmvp.cz

VALAŠSKÉ KUMŠTOVÁNÍ

14. 6. – 17. 6.

Dolní náměstí Valašské Klobouky

Více na: www.kumstovani.cz

HOLEŠOVSKÁ REGATA

16. 6. – 17. 6.

zámecká zahrada Holešov

Více na: www.holesovskaregata.cz

DOSTIHY SLUŠOVICE

17. 6.

dostihový areál Slušovice

Více na: www.dostihyslusovice.cz

SVATOJÁNSKÝ VEČER

23. 6. od 21.00 hod.

Valašské muzeum v přírodě

Rožnov pod Radhoštěm

Více na: www.nmvp.cz

VALACHY MAN

největší veřejný

triathlonový závod v ČR

24. – 25. 6. od 10.00 hod.

Vodní nádrž Bystřička

Více na: www.valachytour.cz

MORAVA 2023

X. pouť klubu a přátel

historických vozidel

1. 7.

Svatý Hostýn

Více na: www.honestveteranroznov.cz

ROŽNOVSKÉ SLAVNOSTI

42. mezinárodní folklorní festival

6. 7. – 9. 7.

Valašské muzeum v přírodě

Rožnov pod Radhoštěm

Více na: www.nmvp.cz

30. FESTIVAL

JANÁČEK A LUHAČOVICE

11. 7. – 16. 7.

centrum města Luhačovice

Více na: www.janacekluhacovice.cz

VLASTA REDL

14. 7. v 19.00 hod.

nádvoří zámku Holešov

Více na: www.holesov.cz

SLOVÁCKÉ LÉTO

sportovně kulturní festival

30. 6. – 10. 7.

Uherské Hradiště a okolí

Více na: www.slovackeleto.cz

VI. ROCKOVÁ SLAVNOST PIVA

1. 7. od 15.00 hod.

areál u fotbalového hřiště Zádveřice

Více na: www.smsticket.cz

ZLÍNSKÁ HISTORIC RALLY

15. 7.

Zlín a okolí

Více na: www.zvcc.cz

LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

28. 7. – 3. 8.

centrum města

Více na: www.lfs.cz

DNY ŘEMESEL A SETKÁNÍ KOVÁŘŮ

29. 7. – 30. 7.

Valašské muzeum v přírodě

Rožnov pod Radhoštěm

Více na: www.nmvp.cz

LUKOVSKÁ MATRIKA

Poslední rozloučení s našimi spoluobčany (16. 3. 2023 – 15. 5. 2023)

➔ Antonín Pavelka – 76 let ➔ Ing. Jiří Mannsfeld – 78 let ➔ Ludmila Šustrová – 82 let

Periodický tisk územního samosprávného celku **Lukovský zpravodaj**

Vydává Obec Lukov, K Lůčkám 350, 763 17 Lukov, IČ: 284173

vychází 6x ročně • náklad 750 ks • neprodejný

uzávěrka LZ 3/2023 – 15. 5. 2023 • **uzávěrka LZ 4/2023 – 15. 7. 2023**

registrační číslo MK ČR E13007 • tisk KODIAK print s.r.o.

Odpovědný redaktor: Michal Teplý (starosta@lukov.cz)

Redakce: Martin Lysák (martinlysak4@seznam.cz), Olga Skovajsová (olga.skovajsova@seznam.cz)

Grafická úprava, zlom a autorsky neoznačené fotografie: Martin Lysák

2 KILA DOBRODROUŽSTVÍ

OBR DRÁSAL

200KM, 4750M

Jubilejní 30. ročník

NOVA BIKEMARATONU DRÁSAL

projede opět okrajovými
částmi Lukova!

24. 6. 2023

Kompletní informace
na **www.drasal.cz**.

AKCENT

15. 7. 2023
od 20.00 hod.
LUKOV

Informace k akci sledujte na www.lukov.cz nebo na [f SKLukov](https://www.facebook.com/SKLukov).

Spolek přátel hradu Lukova
vás srdečně zve na

Věčerní prohlídku hradu Lukova,

která se koná

*u soboty 1. července 2023
od 20.00 do 23.00 hod.*

- Prohlídka probíhá bez průvodce, formou samostatné procházky osvětleným hradem.
- Bude možné potkat některá hradní strašidla.
- Možnost zakoupení upomínkových předmětů a občerstvení.

Baterku a dobré boty s sebou!

V případě deště či jinak nepříznivého počasí se akce ruší. Změna programu vyhrazena.

Vstupné:

dospělý – **100 Kč**

dítě od 6 do 14 let, senior – **80 Kč**

V NEDĚLU PRO ANDĚLU

POMÁHEJME SPOLEČNĚ

23. 7.
2023
LUKOV, HŘIŠTĚ
14.00 - 22.00

DOBROČINNÁ AKCE, JEJÍŽ VÝTĚŽEK
POPUTUJE ANETCE A USNADNÍ JÍ
ZVLÁDAT ŽIVOT S HANDICAPEM.

VYSTOUPÍ KAPELY:
AKCENT | CLERA | ŠRAML | WHERE IS MY SOUL?

PROGRAM:
SKÁKACÍ HRAD, LUKOSTŘELBA, UKÁZKA HASIČSKÉ
TECHNIKY, MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ, CUKROVÁ VATA,
UKÁZKA RALLYOVÝCH SPECIÁLŮ, TOMBOLA

POŘÁDÁ:
OBEC LUKOV ZA PODPORY MÍSTNÍCH SPOLKŮ A SDH VELÍKOVÁ

PŘEDPLATNÉ 2023—24 MĚSTSKÉHO DIVADLA ZLÍN

V PRODEJI
OD 2.5.2023

ŠPÍNA
SCAPINO
KYTICE
MISTROVSKÁ LEKCE
UTÁNKÉPZÉS ITTAS VEZETŐKNEK
aneb Rekondiční terapie pro opilé řidiče
TŘI MUŠKETÝŘI

mdz městské
divadlo
zlín

divadlozlín.cz

zlín.

Zlínský kraj

MINISTERSTVO
KULTURY

tescoma
generální partner